

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา” นี้ สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากบุคคลสำคัญดังนี้ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ศาสตร์สูงเนิน รองคณบดีคณะศิลปศาสตร์ และขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.อภิวัฒน์ โอนสูงเนิน อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก และ ดร.ปัทมทิญา สิงห์คราม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความรู้และ คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนแก้ไขบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาวิทยานิพนธ์ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

กรรณิกา อินชนะ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บรรณานุกรม

กรณีศึกษา อื่นๆ (2559). **แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบัน**

การพลศึกษา. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ.

คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี.

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดร.อภิวัฒน์ โอนสูงเนิน, ดร.ปัทมทิญา สิงห์คราม,

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาและเพื่อหาแนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญกีฬายูโด ผู้ฝึกสอนกีฬายูโด นักกีฬายูโด ของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 115 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อ นักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของ นักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31) และน้อยที่สุดคือ ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะ และการให้อภัยของนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 (S.D. = 1.55)

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบียดเบียนระหว่างฝึกซ้อม และแข่งขันมีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10) และน้อยที่สุดคือ ตรวจสอบสุขภาพ นักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและหลังการแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 (S.D. = 1.12)

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า ระดับสภาพ ปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬายูโดเป็นการเฉพาะมีปัญหามากที่สุดมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18) และน้อยที่สุดคือ ระบบการซักเสื้อผ้าสำหรับนักกีฬาโดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 (S.D. = 1.30)

ด้านการจัดการ (Management) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการ ฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18) และน้อยที่สุดคือ การจัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (S.D. = 1.28)

คำสำคัญ: สภาพปัญหา แนวทางการพัฒนากีฬายูโด

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Kannika Inchan. (2016). Developing **Guidelines for Excellence in Judo Training at the Institute of Physical Education**. Master of Art. Faculty of Art, Institute of Physical Education, Chonburi Campus.

Advisors: Ass. Prof. Dr. Apiwan Ownsungnoen, Dr. Patantiya Singcram,

The purpose of this study aimed to investigate the nature of problems in developing Judo training for excellence at the Institute of Physical Education and Guidelines for the development of the sport of Judo Institute of Physical Education for excellence. The 115 participants of this study were Judo experts, Judo instructors, and Judo athletes from the Institute of Physical Education selected by using the purposive sampling technique; questionnaire and in-depth interview were used as the instruments. Statistics such as percentage, average, and standard deviation were selected to analyze the data.

The result of this research found that; in the case of Man, the problem which ranked the highest was the insufficient of instructors and the average was 3.55 (S.D. = 1.20). The next problem which ranked as the second was athletes' responsibility, the average was 3.45 (S.D. = 1.31). The lowest average in the case of Man was sportsmanship, which reflected the average as 3.15 (S.D. = 1.55).

In the case of Money, the problem which ranked the highest was allowance during the training, which reflected the average as 3.55 (S.D. = 1.19). The next rank was the support in sending the athletes for an abroad competition, the average was 3.49 (S.D. = 1.10). The last and the least rank was the athlete medical checkup during and after the training, which the average was 3.11 (S.D. = 1.12).

In the case of places and Materials in training Judo, The highest problem was Judo training court which caused the average as 3.41 (S.D. = 1.34). The second was the insufficient of materials and the average was 3.40 (S.D. = 1.18). The third problem was the laundry system for athlete's clothes which had 3.04 (S.D. = 1.30) in average.

There also were problems in Management. The highest level of problems in this case was the modern and standard training program management and the average was 3.55 (S.D. = 1.18). The lower rank was the facilitation in training which

the average was 3.45 (S.D. = 1.18) and the last problem was making an athlete's accident-insurance and the average was 3.03 (S.D. = 1.28).

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Keywords: nature of problems developing guidelines for judo training

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันยูโดได้มีการพัฒนาขึ้นอย่างมากมายนับตั้งแต่สมัยที่กีฬายูโดอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก และได้มีการจัดการแข่งขันยูโดในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับโลกทั้งนี้อาจารย์ผู้ฝึกสอน และนักกีฬายูโดได้มีการพัฒนาทักษะของกีฬายูโดไปอย่างมากมาเนื่องจากความที่ความเจริญก้าวหน้าในวิชาการแขนงต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา (บุญเจริญ ลีธีระ 2542 : 2) กีฬายูโดกำลังได้รับความนิยมมีการเรียนการสอนทั่วประเทศทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนมีการจัดการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ กีฬายูโดเป็นกีฬาต่อสู้ด้วยมือเปล่าเป็นกีฬาประจำชาติของประเทศญี่ปุ่น ยูโดพัฒนามาจากกีฬายูยิตสึ โดยท่านปรมาจารย์จิโกโร่ คาโน เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งยูโด กีฬายูโดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ว่าเป็นศาสตร์เพราะยูโดเป็นวิชาการที่สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้เช่นวิชาแขนงอื่น ๆ และที่ว่าเป็นศิลป์เพราะยูโดมากด้วยกลยุทธ์ลีลาและลวดลายซึ่งยากที่จะเรียนรู้และปฏิบัติไปอย่างแจ่มชัดศิลปะอย่างสูงของนักยูโดคนหนึ่งยากที่นักยูโดอีกคนหนึ่งจะฟังสืบทอดต่อไปได้ (อมรทัตต์ อัครกะพู. 2551) กีฬายูโด (Judo) พัฒนามาจากกีฬายูยิตสึ (Jujitsu) โดยท่านปรมาจารย์จิโกโร่ คาโน ผู้ให้กำเนิดยูโด ยูโดเป็นกีฬาที่ช่วยในการบริหารร่างกายทุกส่วนทำให้ร่างกายมีสัดส่วนเหมาะสม ร่างกายมีการโอนอ่อนผ่อนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ทำให้รู้จักการควบคุมตนเองมีการทรงตัวที่มั่นคง และทำให้เกิดการผ่อนคลายแก่ร่างกายและจิตใจทำให้เกิดสมาธิ นอกจากนี้ยังเป็นกีฬาที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความกล้าหาญ ความอดทนเกิดความมั่นใจในตนเองมีความมานะพยายามและความคิดในการตัดสินใจนอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยให้เยาวชนของชาติใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (เฉลียว พิมพ์พันธ์. 2525: 1) ยูโดเป็นกีฬาประเภทบุคคลที่ต้องเล่นบนสนามเล่นบนเบาะเพื่อป้องกันการล้มจากการทุ่มที่ใช้แรงออกไปตามเทคนิคของการทุ่มซึ่งมีทั้งเทคนิคการใช้มือ, เทคนิคการใช้สะโพกเทคนิคการใช้เท้า เทคนิคการนอนหงายทุ่ม และเทคนิคการนอนตะแคงทุ่ม ผู้เล่นยูโดต้องแต่งกายด้วยชุดที่เหมาะสมปฏิบัติตามระเบียบ มารยาทของสถานฝึกซ้อมนั้นๆ การฝึกซ้อมต้องใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ประกอบกับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่นักกีฬาพึงมี ได้แก่ สภาพร่างกาย, จิตใจ และอารมณ์ จึงต้องมีผู้ฝึกสอนเป็นผู้ให้คำแนะนำด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเทคนิคการฝึกซ้อม เทคนิคในการแข่งขันตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านจิตใจการแข่งขันต้องใช้ความแข็งแกร่งการโอนอ่อนและความสมดุลผู้ทุ่มต้องเข้าประชิดตัวผู้ถูกทุ่มต้องรู้จักการล้มอย่างปลอดภัย การตัดสินใจแพ้ชนะกันด้วยคะแนนที่ได้จากการพิจารณาผลของการทุ่ม การปล้ำหรือการจับยึด การรัดคอ การหักข้อต่อ และการยอมแพ้ตามที่กติกาที่กำหนดไว้ กีฬายูโดเป็นกีฬาที่ทำให้ผู้เล่นพัฒนาสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจและสติปัญญาที่มีการเหยียดยืดกล้ามเนื้อเป็นหลักเป็นผลดีกับระบบไหลเวียนโลหิตและพัฒนา

ความอ่อนตัวของร่างกายทำให้ใช้กล้ามเนื้อได้เต็มประสิทธิภาพในการเคลื่อนไหว กีฬามีบทบาทในการดำรงชีวิตของมนุษย์ได้พัฒนาและขยายวงกว้างขึ้นแทบทุกมุมโลกโดยได้รับความสนใจและจัดให้ มีการแข่งขันทุกระดับการที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จหรือได้รับชัยชนะในการแข่งขันต้องอาศัยการฝึกซ้อม ฝึกฝน หรือการเตรียมตัวที่ดี (อนันต์ อัทธู. 2536) กล่าวว่า ในการแข่งขันไม่ว่าระดับใดก็ตาม การเตรียมตัวนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญส่วน นิตยา เกิดจันทิก (2539: 1) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศนักกีฬาจะต้องมีสมรรถภาพทางกายที่สมบูรณ์เพราะจะเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติทักษะทางกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬาโยโดได้รับการบรรจุเข้าทำการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกในปี ค.ศ. 1964 เมื่อญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพและปัจจุบันเป็นกีฬาหลักในกีฬาโอลิมปิก กีฬามหาวิทยาลัยโลก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน กีฬามหาวิทยาลัย กีฬาสถาบันการพลศึกษา รวมถึงกีฬาแห่งชาติและกีฬายาวชนแห่งชาติ ในประเทศไทยกีฬาโยโดของไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกฤดูร้อน ครั้งที่24 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 8 - 18 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ต่อมาก็กีฬาโยโดบรรจุเข้าการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 10 จัดขึ้นที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ และได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งแรกที่ มหาวิทยาลัยมหิดลศาลายาเกมส์ โดยมีมหาวิทยาลัยเข้าร่วมทั้งหมด 110 มหาวิทยาลัย ในการแข่งขันกีฬาโยโดจะแบ่งการแข่งขันออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทต่อสู้และท่าทุ่มมาตรฐานโดยแยกชายหญิง ใช้การแบ่งรุ่นออกเป็น ชาย 8 หญิง 8 โดยจะมีการแบ่งเป็นรุ่นอายุ 14 ,16 ,18 ปีและประชาชนทั่วไป ปัจจุบันกีฬาเป็นที่นิยมและขึ้นชอปกันอย่างแพร่หลายในทั่วโลกมีการแข่งขันรายการสำคัญต่าง ๆ มากมายประชาชนให้ความสนใจเพราะเชื่อว่ากีฬาสามารถช่วยให้สังคมเศรษฐกิจในประเทศของตนเจริญเติบโตได้และเป็นการกระตุ้นด้านการเงินมีเงินหมุนเวียนภายในประเทศสร้างกำไรให้กับประชาชนที่เป็นนักกีฬาและประเทศอย่างมหาศาล มีรายได้เพิ่มมากขึ้นทั้งในยุโรป เอเชีย ต่างให้การสนับสนุนด้านกีฬากันอย่างมากมาย เช่นสหรัฐอเมริกาได้ส่งเสริมกีฬาบาสเกตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพสร้างรายได้ให้กับตัวนักกีฬาและประเทศการจัดมหกรรมกีฬาเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับนักกีฬาและสร้างรายได้ให้กับประเทศส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวด้านคมนาคม ฯลฯ

ประเทศไทยได้ส่งเสริมและพัฒนากีฬาตามโครงสร้างของการบริหารราชการแผ่นดินองค์กรของรัฐ คือกระทรวงการท่องเที่ยวกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทยและอีกหลายองค์กรเป็นหน่วยงานหลักในการกำกับดูแลกีฬาของชาติไม่ว่าจะเป็นการจัดกีฬาภายในประเทศและการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายนอกของประเทศกีฬาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกเพศทุกวัยให้มีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายจิตใจอารมณ์สังคมกีฬาช่วยสร้างความมีระเบียบแบบแผนในการดำรงชีวิตให้ดีขึ้นมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มีน้ำใจนักกีฬาเป็นผู้มีอารมณ์แจ่มใสเบิกบานกีฬาเพื่อความเป็นเลิศหมายถึงกีฬาสมัครเล่นที่ทำการแข่งขันทุกระดับได้แก่ระดับนักเรียนระดับเยาวชนระดับนิสิตนักศึกษาระดับชาติและระดับนานาชาติกรมพลศึกษากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีภารกิจหลักในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการแก่เด็กเยาวชนและประชาชนในชาติให้มีความสุขทั้งทาง

ร่างกายจิตใจอารมณ์สังคมเพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการเสริมสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งตั้งแต่ครอบครัวชุมชนและสังคมโดยมีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 5 (2555- 2559) ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาการศึกษา

สถาบันการพลศึกษาแรกเริ่ม คือวิทยาลัยพลศึกษาจากการที่กรมพลศึกษาได้ดำเนินการยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถเปิดสอนในระดับปริญญาตรีได้จึงได้ดำเนินการยกฐานะของวิทยาลัยพลศึกษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา ตอนที่ 13 ก เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 จึงนับได้ว่าสถาบันการพลศึกษาได้ก่อกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 สถาบันการพลศึกษาได้มีการจัดโครงการสนับสนุนกีฬาเพื่อให้เกิดความเป็นเลิศโดยการจัดตั้งศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศทุกวิทยาเขตและได้มีการจัดโครงการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศอย่างยั่งยืนของสถาบันการพลศึกษา 1 วิทยาเขต 1 ศูนย์ฝึกกีฬาขึ้นเพื่อที่จะเน้นความเป็นเลิศของกีฬานั้นๆ ในแต่ละวิทยาเขตที่ได้รับผิดชอบ ด้านผลงานของนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษาถือว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง มีนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษาได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬาซีเกมส์และการแข่งขันตลอดจนเป็นตัวแทนทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติ นานาชาติ และปัจจุบันมีนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษาเข้าร่วมเก็บตัวเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ณ ประเทศสิงคโปร์ ความสำเร็จของนักกีฬาที่จะได้นั้นในปัจจุบันจึงต้องมีปัจจัยหลากหลายที่เป็นสาเหตุในการพัฒนาและส่งผลต่อความสำเร็จจากระดับชาติสู่นานาชาติ ดังทฤษฎีความสำเร็จ (Achievement Needs Nach) เมคเคลแลนด์ ว่ามนุษย์เรามุ่งจะกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไป ซึ่งไปสอดคล้องกับความต้องการประสบความสำเร็จของมนุษย์ ประกอบด้วย 3 อย่าง คือ ความสำเร็จ (Achievement) อำนาจ (Power) และความผูกพัน (Affiliation) เป็นทฤษฎีของ David C. Maclell and J.W. Atkinson. ตามทฤษฎีเชื่อว่า โดยปกติแล้วความต้องการที่มีอยู่ในตัวคนมีอยู่ 2 ชนิด คือ ความต้องการความสุขและความต้องการปราศจากความเจ็บปวด แต่สำหรับความต้องการอื่น ๆ นั้นต่างก็เกิดขึ้นภายหลัง ด้วยวิธีการเรียนรู้ ความสำเร็จของนักกีฬาจะสำเร็จได้ส่วนหนึ่งในการบริหารใดก็ตามต้องอาศัยหลาย ๆ ปัจจัยประกอบกัน เพื่อก่อให้เกิดการปฏิบัติงานนั้นให้มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหารมี 4 ประเภท หรือที่เรียกว่า การบริหารแบบ 4M (Man Money Material & Management) มาจากทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ร่วมกับทฤษฎีทางการบริหารการผลิต หลักของการบริหาร 4M ได้แก่ 1.Man หมายถึง บุคลากรหรือทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด 2.Money หมายถึงเงิน ทรัพย์สิน หรือ เงินงบประมาณ 3.Material หมายถึงเครื่องมืออุปกรณ์ สถานที่ และทรัพยากรอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อหนึ่งและสอง 4.Management/Method หมายถึง การบริหารจัดการทั้งสามอย่างที่ได้อีกกล่าวมาให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์มากที่สุด จากที่กล่าวมานั้น เห็นได้ว่านักกีฬาจะประสบความสำเร็จได้ ต้องมีปัจจัยที่เป็นสาเหตุเกี่ยวข้อง บุคลากรหรือทรัพยากรบุคคลที่จะนำมาพัฒนากีฬาฟุตบอล คือผู้ฝึกสอนกีฬา

ผู้เกี่ยวข้องกับกีฬาโยโด นักกีฬาโยโด ของสถาบันการพลศึกษา ผู้ฝึกสอนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนากีฬาทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ (รำไพ ศูนย์จันทร์. 2556). และเพื่อเป็นการพัฒนากีฬาโยโดของสถาบันการพลศึกษาเพื่อให้เกิดความเป็นเลิศนั้นต้องมีงบประมาณหรือเงินสนับสนุนเพื่อส่งเสริมและจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬาและหน่วยงาน เพื่อนำไปบริหารจัดการการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยมีการบริหารจัดการและควบคุมอย่างเป็นระบบ

จากความเป็นมาและความสำคัญผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาและหาแนวทางเพื่อพัฒนากีฬาโยโดของสถาบันการพลศึกษาให้มีความเป็นเลิศเพื่อให้เป็นประโยชน์กับผู้ฝึกสอนกีฬาของสถาบันการพลศึกษาทุกวิทยาเขต และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับทีมกีฬาของแต่ละวิทยาเขตและหน่วยงานอื่นๆให้มีแนวทางที่จะใช้ในการพัฒนากีฬาโยโดสู่ความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาต่างๆในการพัฒนากีฬาโยโดของสถาบันการพลศึกษาให้มีความเป็นเลิศ
2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนากีฬาโยโดของสถาบันการพลศึกษาให้มีความเป็นเลิศ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ฝึกสอนกีฬาโยโด ผู้เชี่ยวชาญกีฬาโยโด และนักกีฬาโยโดของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 17 วิทยาเขต จำนวน 115 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ฝึกสอน จำนวน 10 คน ผู้ทรงเชี่ยวชาญกีฬาโยโด จำนวน 5 คน และนักกีฬา จำนวน 100 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้เชี่ยวชาญกีฬาโยโด หมายถึง ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกีฬาโยโดและมีความสามารถในการบริหารจัดการเกี่ยวกับกีฬาโยโดได้เป็นอย่างดี เป็นผู้สร้างผลงานและสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันมาอย่างต่อเนื่องและมีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาโยโดไม่ต่ำกว่า 5 ปี

ผู้ฝึกสอนกีฬา หมายถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาโยโดของสถาบันการพลศึกษา มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาโยโดไม่ต่ำกว่า 5 ปี และเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ ในกีฬาโยโดเป็นอย่างดี จำนวน 17 วิทยาเขต

นักกีฬาโยโด หมายถึง บุคคลที่ฝึกหัดทักษะกีฬาโยโดเพื่อการแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศ หรือเป็นอาชีพ และเรียนในสถาบันการพลศึกษา

ความเป็นเลิศของกีฬา 유도 หมายถึง อันดับหนึ่งในกีฬามหาวิทยาลัยและเป็นตัวแทนทีมชาติในระดับอาเซียน

กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ หมายถึง กีฬาสมัครเล่น ที่เน้นผลการแข่งขันและความสามารถของ นักกีฬา ที่มีการจัดการแข่งขันทุกระดับ ได้แก่ระดับนักเรียน ระดับเยาวชน ระดับนิสิตนักศึกษา ระดับชาติ และระดับนานาชาติซึ่งการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาปกติและนักกีฬา ผู้พิการมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถ ทักษะและจริยธรรม โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศ ในการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและนานาชาติ การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก ในการจัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานสากล

สถาบันการพลศึกษา หมายถึง สถาบันการพลศึกษา จำนวน 17 วิทยาเขต ประกอบไปด้วย

1. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี
2. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุโขทัย
3. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ
4. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี
5. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี
6. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง
7. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง
8. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพมหานคร
9. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม
10. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร
11. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา
12. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์
13. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่
14. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสมุทรสาคร
15. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่
16. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตตรัง
17. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทราบสภาพปัญหาต่าง ๆ ในการพัฒนากีฬา 유도ของสถาบันการพลศึกษา
2. ทราบแนวทางการพัฒนากีฬา 유도ของสถาบันการพลศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

- 1.1 ความหมายของการพัฒนา
- 1.2 ความสำคัญของการพัฒนา
- 1.3 พัฒนาความสามารถตัวนักกีฬาหรือผู้เล่น
- 1.4 พัฒนาบุคลากร
- 1.5 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.6 การจัดการแข่งขันกีฬา
- 1.7 การมีส่วนร่วมและปลูกกระแสค่านิยมทางกีฬา
- 1.8 การนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้
- 1.9 องค์กรรับผิดชอบ

2. สถาบันการพลศึกษา

- 2.1 ประวัติสถาบันการพลศึกษา
- 2.2 เป้าหมายการดำเนินงาน
- 2.3 โครงสร้างสถาบันการพลศึกษา

3. การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

- 3.1 ความหมายของการพัฒนา
- 3.2 กรอบแนวคิดการพัฒนากีฬา
- 3.3 รูปแบบการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

4. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

- 4.1 ความหมายของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 5.2 งานวิจัยในประเทศ

6. การสัมภาษณ์เชิงลึก

7. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

1.1 ความหมายของการพัฒนา

ความหมายการพัฒนา

คำว่า “พัฒนา” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 779) ได้ให้ ความหมายว่า พัฒนา (พัทธะ -) ถ. ทำให้เจริญ

การพัฒนาเป็นการดำเนินงานที่มีกระบวนการต่อเนื่อง (continuing process) การพัฒนาจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับลำดับขั้นตอน (stages) และความเชื่อมโยง (relation or linkage) เพราะฉะนั้นแนวคิดทฤษฎีการพัฒนาจึงปรากฏชัดเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่หนึ่งมองว่า การพัฒนาเกิดจากการกระตุ้นหรือการชักนำโดยปัจจัยในการพัฒนา เช่น การสะสมทุน การค้าขาย ระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่วนกลุ่มที่สองว่ามองการพัฒนาดำเนินการตามลำดับหรือขั้นตอนจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง โดยมีความพร้อมในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสมและมีความเชื่อว่าความพร้อมนั้นสามารถสร้างได้ จึงมักจะเกิดการพัฒนาแบบก้าวกระโดด ทำให้ประชาชนไม่สามารถสร้างความพร้อมตามแบบอย่างของนักพัฒนาได้ และนักพัฒนาที่ไม่สามารถปรับความพร้อมของตนให้สอดคล้องกับความพร้อมของประชาชนได้เช่นเดียวกัน จึงทำให้เกิดช่องว่าง และปัญหาในสังคม (กระแสพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540) นอกจากนี้ ยังมีบุคคลสำคัญและหน่วยงานต่างๆ ได้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้ ดังนี้

ทศพล กฤตยพิสิฐ (กรุงเทพฯธุรกิจ 18 กรกฎาคม 2549) ได้อธิบายเกี่ยวกับความหมายของการพัฒนาไว้อย่างหลากหลาย เช่น ความหมายตามที่ปรากฏในพจนานุกรมว่าหมายถึง การทำให้เจริญเติบโตงอกงามยิ่งขึ้น และการเปลี่ยนแปลงที่ละเอียดละน้อยโดยผ่าน ขั้นตอนต่างๆ ไปสู่ระดับที่ขยายตัวมากขึ้น รวมทั้งความหมายต่อไปนี้

ความหมายโดยทั่วไป คือการกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบหรือการกระทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิม

ความหมายทางการวางแผน คือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการเตรียมการของมนุษย์ไว้ล่วงหน้าในลักษณะของแผนงานหรือโครงการ แล้วบริหารจัดการให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการนั้นจนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

ความหมายทางด้านเทคโนโลยี คือ สภาพการเปลี่ยนแปลงเพื่อเอาชนะสภาพแวดล้อมของมนุษย์ด้วยเทคโนโลยี

ความหมายทางด้านเศรษฐศาสตร์ คือ ความเจริญเติบโต(growth)โดยเน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ

ความหมายทางด้านสังคมวิทยา คือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมด้วยการจัดสรรทรัพยากรของสังคมอย่างยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ

ความหมายทางด้านการพัฒนาชุมชน คือ การที่คนในชุมชนและสังคมร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับปรุงความรู้ ความสามารถของตนเอง และร่วมกันเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิตของกันและกันให้ดีขึ้น

สำหรับความหมายทางด้านพุทธศาสนา พัฒนา มาจากคำว่า วัฒนะในภาษาบาลี แปลว่า เจริญ ซึ่งแบ่งเป็นสองส่วนได้แก่ การทำให้มีความสุขเรียกว่าภาวนา และการทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เรียกว่าพัฒนา

การพัฒนา โดยความหมายจากรูปศัพท์จึงหมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเจริญเติบโตงอกงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจ ความหมายดังกล่าวนี้ เป็นที่มาของความหมายในภาษาไทยและเป็นแนวทางในการกำหนดความหมายอื่นๆ (สนธยา พลศรี. 2547: 2)

การพัฒนา ที่เข้าใจโดยทั่วไป มีความหมายใกล้เคียงกับความหมายจากรูปศัพท์ คือ หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบ หรือการทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่เป็นอยู่อย่างเป็นระบบ (ยุวัฒน์ วุฒิเมธี. 2526: 1) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบทางด้านคุณภาพระหว่างสภาพการณ์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ถ้าในปัจจุบันสภาพการณ์ของสิ่งนั้นดีกว่า สมบูรณ์กว่าก็แสดงว่าเป็นการพัฒนา (ปกรณ ปรียากร. 2538: 5)

การพัฒนา ในความหมายโดยทั่วไปจึงหมายถึงการเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม ความหมายนี้ นับว่าเป็นความหมายที่รู้จักกันโดยทั่วไป เพราะนำมาใช้มากกว่าความหมายอื่นๆ แม้ว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการก็ตาม (สนธยา พลศรี. 2547: 2)

จากความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาหมายถึงการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นจากเดิมและมีแบบแผนในการพัฒนา

1.2 ความสำคัญการพัฒนา

คำว่า การพัฒนา ใช้ในภาษาอังกฤษว่า Development นำมาใช้เป็นคำเฉพาะและใช้ประกอบคำอื่นก็ได้ เช่น การพัฒนาประเทศ การพัฒนาชนบท การพัฒนาเมือง และการพัฒนาข้าราชการ เป็นต้น การพัฒนาจึงถูกนำไปใช้กันโดยทั่วไปและมีความหมายแตกต่างกันออกไป ดังกล่าวแล้ว เกี่ยวกับความหมายของการพัฒนานั้นได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายความหมายทั้งความหมายที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันโดยรูปศัพท์การพัฒนาจากคำภาษาอังกฤษว่า Development แปลว่า การเปลี่ยนแปลง ทีละเล็กละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่างๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเหมาะสมกว่าเดิมหรืออาจก้าวหน้าไปถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ (ปกรณ ปรียากร. 2538:5) ส่วนความหมายจากรูปศัพท์ในภาษาไทยนั้น หมายถึง การทำความเจริญ การเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญขึ้น การคลี่คลายไปในทางที่ดี ถ้าเป็นกริยา ใช้คำว่า พัฒนา หมายความว่า ทำให้เจริญ คือ ทำให้เติบโตได้ งอกงาม ทำให้งอกงามและมากขึ้น เช่น เจริญทางไมตรี (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525. 2538: 238)

1.3 พัฒนาความสามารถตัวนักกีฬาหรือผู้เล่น

1.3.1 ขยายฐานให้มีผู้เล่นกีฬาให้มากขึ้นควรมีการส่งเสริมให้เยาวชนได้เล่นกีฬาทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบการศึกษาโดยเฉพาะในระบบการศึกษาหลักสูตรพลศึกษา ควรมีทุกระดับ ตั้งแต่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา มีการสอนทักษะกีฬาหลากหลายชนิดในหลักสูตรพลศึกษาควรจัดให้มีการพัฒนาการของทักษะกีฬาเป็นลำดับขั้นตั้งแต่ต่ำจนถึงสูงปลูกฝังให้รักการเล่นกีฬาตั้งแต่เด็กควรมีสุนัขกีฬา โรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

1.3.2 การพัฒนาผู้เล่นกีฬาที่มีแววเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค หรือประเทศ โดยนำนักกีฬาที่มีทักษะดีให้ได้รับ การฝึกพัฒนา และได้เข้าแข่งขันเพิ่ม ประสบการณ์สู่ความเป็นเลิศในระดับสูงขึ้น

1.4 พัฒนาบุคลากร

1.4.1 ผู้ฝึกสอนกีฬาในระบบการศึกษาควรมีการพัฒนาครูพลศึกษา สมรรถนะในการสอนพลศึกษาและกีฬาให้เด็กมีทักษะและปลูกฝังให้เด็กมีความรักและนิยมการเล่นกีฬาส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬา

1.4.2 ผู้ฝึกสอนกีฬาในสโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด หรือสถาบันที่มีการแข่งขันกีฬาควรมีการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาให้มีสมรรถนะที่จะฝึกสอน นักกีฬาเพื่อเข้าแข่งขันกีฬาในระดับทักษะที่สูงขึ้น ตั้งแต่ระดับโรงเรียน ระดับสโมสร ระดับจังหวัด ระดับสมาคมกีฬา ถึงระดับชาติ

1.4.3 ผู้ตัดสินกีฬาทั้งในระดับโรงเรียนและระดับสโมสร ควรมีการพัฒนากีฬาอย่างต่อเนื่องทุกระดับมีเป้าหมายในการผลิตและพัฒนาผู้ตัดสินไปสู่ระดับสหพันธ์นานาชาติมากขึ้น

1.4.4 ผู้บริหารหรือผู้จัดการทีมควรมีการออกแบบและอบรมพัฒนาให้มีความสามารถในการบริหารอย่างมืออาชีพ

จากความหมายของการพัฒนาบุคลากร จึงสรุปได้ว่า บุคลากรควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและพัฒนาตนเองให้มีความเป็นมืออาชีพ

1.5 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ควรมีการจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาให้มีจำนวนมากเพียงพอกับความต้องการรวมทั้งเปิดกว้างและอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาและ แข่งกีฬาให้มากที่สุด

1.6 การจัดการแข่งขันกีฬา

การจัดการแข่งขันกีฬาเสมือนที่ประลองทักษะทางกีฬาจึงจำเป็นต้องมีระบบการแข่งขันกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันทุกระดับอย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด ภาค และชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งต้องจัดให้ต่อเนื่องเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายตั้งแต่ระดับรากหญ้ารวมทั้งจัดให้มีปฏิทินกีฬา

1.7 การมีส่วนร่วมและปลูกกระแสค่านิยมทางกีฬา

ต้องมีการรณรงค์สร้างค่านิยมและกระแสการเล่นและรักกีฬาตั้งแต่เด็ก เช่น FAN CLUB ตั้งแต่ระดับโรงเรียน สโมสร จังหวัด โดยเน้นการมีส่วนร่วม และรักในทีมซึ่งจะต้อง ปลูกฝังแต่เด็ก การสร้างค่านิยมและสร้างทัศนคติที่ดีในการเล่นกีฬาต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัวและการศึกษาในโรงเรียน หลักสูตรและการสอนพลศึกษาที่ดีจึงมีความสำคัญและจำเป็นใน การปลูกฝังให้เยาวชนรักการเล่น กีฬาและนิยมกีฬา

1.8 การนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้

เพื่อพัฒนานักกีฬาให้มีประสิทธิภาพให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกระดับโดยผสมผสาน ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อให้ความเข้าใจและ มองเห็นประโยชน์ของการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในทุกระดับตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานกีฬา สื่อมวลชนและกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

1.9 องค์กรรับผิดชอบ

องค์กรที่รับผิดชอบด้านกีฬาในทุกระดับต้องให้ความสำคัญและมีการทำงานที่เชื่อมโยงเป็น ระบบ ตั้งแต่ระบบโรงเรียน สโมสร สมาคมกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย รวมทั้งองค์กร ส่งเสริมกีฬา ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา แลกการจั ดกิจกรรมส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ (การกีฬาแห่งประเทศไทย : 2547)

2 สถาบันการพลศึกษา

2.1 ประวัติสถาบันการพลศึกษา

สถาบันการพลศึกษา มีกำเนิดจากการที่กรมพลศึกษาที่ได้ดำเนินการผลิตครูพลศึกษามาเป็น เวลานาน โดยมีความเป็นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2435 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมี พระราชดำริให้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นเป็นแห่งแรก ที่โรงเรียนเลี้ยงเด็กและตักปั้นทยา ถนนบำรุง เมือง เรียกว่า “โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์” เป็นโรงเรียนหลังสังกัดกรมศึกษาธิการ ประเภทโรงเรียนสอน วิชาพิเศษ ดำรงอยู่ได้ด้วยงบประมาณแผ่นดิน นักเรียนทุกคนได้ทุนเล่าเรียนจากรัฐบาล และทำสัญญา กับกรมศึกษาธิการเพื่อเป็นข้อผูกมัดไว้ว่า เมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะต้องเข้ารับราชการครู แลนอกจาก จะต้องเซ็นสัญญากับกรมศึกษาธิการแล้วยังจำเป็นต้องมีผู้รับรองความประพฤติไว้เป็นหลักฐานด้วย โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์เป็นสิ่งสำคัญในช่วงระยะเวลาที่ประเทศมีความต้องการพัฒนาการศึกษาใน เวลานั้น แลในปี พ.ศ. 2441 ได้มีประกาศใช้หลักสูตรตมโครงการการศึกษาของไทยฉบับแรกในสมัย ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในหลักสูตรกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนวิชาพลศึกษา (ในสมัยนั้นเรียกว่า “วิชากายกรรม” หรือ “วิชาตัดตน” หรือ “วิชาการฝึกหัดร่างกาย” หรือ “วิชากาย บริหาร”) ซึ่งในขณะนั้นยังไม่มีผู้ใดมีความรู้ที่จะสามารถสอนวิชาพลศึกษาได้ในหลักสูตรนี้ได้ ดังนั้น

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ซึ่งขณะนั้นมีบรรดาศักดิ์เป็นหลวงไพศาลศิลปศาสตร์ จึงได้แต่งตำรา
 กายกรรมขึ้นมา ซึ่งนับว่าเป็นตำราพลศึกษาเล่มแรกของไทย เพื่อช่วยให้ครูสามารถนำไปเรียนด้วย
 ตนเองแล้วนำมาสอนนักเรียน

ในปี พ.ศ. 2514 กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายขยายการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชา
 การศึกษาชั้นสูง(พลศึกษา) ไปยังส่วนภูมิภาค กรมพลศึกษาจึงได้เปิดดำเนินการผลิตครูพลศึกษาใน
 ส่วนภูมิภาคโดยเริ่มเปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2515
 ได้เปิด “วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม” เป็นแห่งที่สอง และมีการเปิดเพิ่มขึ้นในจังหวัดต่าง
 ๆ เรื่อยมาจนกระทั่งมีวิทยาลัยพลศึกษารวม 17 แห่ง และในปี พ.ศ. 2535 ได้เปิดโรงเรียนกีฬาแห่งแรก
 ของประเทศไทย โดยเริ่มเปิดที่ “โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี” และปัจจุบันมีโรงเรียนกีฬาในสังกัด
 รวม 11 แห่ง

เมื่อกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายบรรจุข้าราชการครู จากผู้ที่มีวุฒิมัธยมศึกษาในระดับปริญญาตรี
 ปกติธรรมดา ทำให้กรมพลศึกษาเริ่มหาแนวทางยกฐานะวิทยาลัยพลศึกษาให้สามารถเปิดทำการสอนใน
 ระดับปริญญาตรี โดยในระยะแรกได้จัดทำโครงการร่วมมือทางวิชาการกับกรมการฝึกหัดครู ให้
 วิทยาลัยครูรับวิทยาลัยพลศึกษาเข้าสมทบวิชาการเพื่อเปิดสอนระดับปริญญาตรีหลักสูตรต่อเนื่อง
 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 ในขณะเดียวกันก็พยายามหาแนวทางที่จะเปิดดำเนินการสอนระดับปริญญาตรี
 ด้วยตนเอง

31 มกราคม พ.ศ. 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรด
 เกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธยในร่างราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา และออกประกาศในราชกิจจานุ
 เบกษา เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 เป็น
 ต้นไป ซึ่งส่งผลให้สถาบันการพลศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้ถึงระดับปริญญาตรี

จากการใช้พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 มารยะหนึ่งแล้วนั้น ทางสถาบัน
 การพลศึกษาได้เล็งเห็นว่าในบางมาตรการยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและกีฬาของสถาบัน
 การพลศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2548 รวมทั้งในระดับนานาชาติ
 สถาบันจึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดำเนินการแก้ไข

21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าฯลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา(ฉบับ 2) พ.ศ. 2555 และ
 ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ให้มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่
 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป โดยมีสาระสำคัญ เช่น ให้สถาบันการพลศึกษาสามารถจัด
 การศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

ปรัชญา

“พลศึกษาและกีฬา พัฒนาคน พัฒนาชาติ”

วิสัยทัศน์

“เป็นสถาบันชั้นนำในระดับภูมิภาคเอเชีย ที่จัดการศึกษาด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ ที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ นวัตกรรมด้านพลศึกษา กีฬา นันทนาการ วิทยาศาสตร์ การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
4. ให้บริการทางวิชาการและอาคารสถานที่แก่ชุมชนและสังคม
5. อนุรักษ์และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย
6. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
7. สร้างความร่วมมือและจัดการศึกษาในประชาคมอาเซียน

2.2 เป้าหมายการดำเนินงาน

1. ผลิตและเตรียมนักกีฬาระดับเยาวชนให้มีความสามารถถึงขีดสูงสุด
2. ผลิตบัณฑิตทางด้านพลศึกษา กีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพนันทนาการ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง
3. ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นพัฒนา องค์ความรู้ทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา กีฬา และนันทนาการ
4. บริการวิชาการและเป็นแหล่งความรู้ของชุมชนด้านกีฬา
5. สืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การละเล่นพื้นบ้านและกีฬาไทย

3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

3.1 ความหมายของการพัฒนา

ความหมายของการพัฒนา (Development) คำว่า การพัฒนา ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Development ตามความหมายของรูปศัพท์แปลว่าการทำให้เจริญ ซึ่ง จาร์ส นวลนิ่ม (2540, หน้า 7) ได้อธิบายว่า หมายถึง การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ละน้อย ๆ โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเหมาะสมไปกว่าเดิม หรืออาจ

ก้าวหน้าไปถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจในลักษณะความหมายหรือนิยามของการพัฒนาที่มี นักวิชาการกล่าวไว้เป็นการใช้โดยทั่วไปกว้าง ๆ อาทิเช่นสัญญา สัญญาวิวัฒน์(2532, หน้า 5)ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนา หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทางหรือการเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดแผนเอาไว้ล่วงหน้าแล้วซึ่งทิศทางหรือแผนที่กำหนดไว้นี้ย่อมจะเป็นไปในลักษณะที่พึงปรารถนาของสมาชิกในสังคมนั้น มีผู้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้ดังนี้

ชนิดา รักษ์พลเมือง (2532, หน้า 55) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาว่า หมายถึงการเปลี่ยนแปลงไปในการที่ดีขึ้นในทิศทางที่กำหนด

ดารา ทีปะปาล (2538, หน้า 15) ให้ความหมายว่า หมายถึง เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีเป้าหมาย เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง เพื่อให้บรรลุตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

มิชัย สายอร่าม (2540, หน้า 59) อธิบายความหมายของการพัฒนาในลักษณะครอบคลุมและกว้างขวางพอสรุปได้ว่า การพัฒนาเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงและสรรค์สร้าง ความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจ ความเป็นธรรมในสังคม ความเสมอภาคในทางการเมือง การธำรงรักษาวฒนธรรมอันดีงาม การจัดสรรและกระจายทรัพยากรด้วยวิธีการบริหารที่เหมาะสม เพื่อบรรลุเป้าหมายในอันที่จะสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ ได้ให้ความหมายของคำว่าพัฒนาว่าหมายถึงการ เปลี่ยนแปลงที่ได้วางแผนไว้แน่นอนล่วงหน้า (Planned Change)

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี ให้ความหมายว่าการพัฒนาหมายถึงการกระทำให้เกิดขึ้น คือเปลี่ยนจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่า

พิทยา สายหู กล่าวว่าการพัฒนาแปลว่าการทำให้เจริญ การทำให้เปลี่ยนแปลง ไปในทางที่พึงปรารถนา

ทิตยา สุวรรณชญา อธิบายการพัฒนาไว้ว่าการพัฒนาคือการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ และ ได้กำหนดทิศทางและมุ่งที่จะควบคุมอัตราการเปลี่ยนแปลงด้วยสภาวะการพัฒนา เป็นสภาวะสมาชิกของสังคม ได้ใช้ความรู้ ความสามารถ ของตนได้เต็มที่ไม่มีความ ครอบงำ เช่น ความบีบคั้นทางการเมือง ความบีบคั้นทางเศรษฐกิจ หรือ ความไม่สมบูรณ์ ในอนามัย ทุกคนสามารถที่จะนำเอาศักยภาพของตนออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่

วิทยากร เชียงกุล กล่าวว่า การพัฒนาที่แท้จริงควรหมายถึงการทำให้ชีวิตความเป็นอยู่มีความสุข สะดวกสบายความอยู่ดีกินดีความเจริญทางศิลปวัฒนธรรมและจิตใจและความสงบสันติซึ่งนอกจากจะขึ้นอยู่กับ การได้รับปัจจัยทางวัตถุเพื่อสนองความต้องการของร่างกายแล้วประชาชนยังต้องการพัฒนาทางด้านการศึกษาสิ่งแวดล้อมที่ดีการพักผ่อนหย่อนใจและการพัฒนาทางวัฒนธรรม และจิตใจด้านต่างๆด้วยความต้องการทั้งหมดนี้บางครั้งเรา เรียกกันว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพเพื่อที่ให้

เห็นว่าการพัฒนาไม่ได้ขึ้นอยู่กับปริมาณสินค้าหรือการเพิ่มรายได้ เท่านั้น หากอยู่ที่ความพอใจ ความสุขของประชาชนมากกว่า

จากความหมายและนิยามดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การพัฒนาคือ “กระบวนการที่ก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงโดยผ่านขั้นตอนต่างๆ ไปสู่ความเจริญมีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเป็นไปตามทิศทางที่ พึงปรารถนา อันจะส่งผลต่อความพึงพอใจสูงสุด โดยวิธีการพัฒนา ได้แก่ การจัดอบรม ประชุมสัมมนา และศึกษาเพิ่มพูนความรู้เฉพาะด้าน เป็นต้น”

3.2 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีผู้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้ดังนี้

ศรุตี เดชวิถิ (2555) ความหมายของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Sport for Excellence) เป็นกีฬาที่อาจจะใช้ได้หลายคำ แต่สำหรับจุดมุ่งหมายแล้ว เป็นกีฬาเพื่อการแข่งขันความเป็นเลิศทาง กีฬา ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2529: อ้างถึงใน ครองชัย พรหมเทพ, 2540) กล่าวไว้ว่า 1. กีฬาเพื่อ ความชนะเลิศ (Top Sport) หมายถึง กีฬาที่จัดขึ้นเพื่อการแข่งขันโดยมุ่งหวังทางประสิทธิภาพสูงสุด ทางการศึกษา หรือเพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬา

2. กีฬาอาชีพ (Professional Sports) หมายถึง กีฬาที่ผู้เล่นมีเจตนาหรือมุ่งหวังจะหา รายได้เพื่อเลี้ยงชีพ

3. กีฬาเพื่อการแข่งขัน หมายถึง กีฬาที่ใช้สำหรับการพัฒนาคุณภาพ ของนักเรียนหรือผู้ ที่มีความสามารถดีเด่นทางด้านกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา (การกีฬาแห่ง ประเทศไทย, 2533)

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2534) กล่าวว่า กีฬาเพื่อการแข่งขัน คือ การพัฒนากีฬาสำหรับผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬา มีพรสวรรค์ และพรแสวง พอใจเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อเป็นแชมป์เปียนใน โอกาสต่อไป ดังนั้น ความหมายของ “ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ” จึงสามารถสรุปได้ว่า เป็นการแข่งขัน ที่มุ่งหวังทางประสิทธิภาพของนักกีฬา ให้ได้รับโอกาสที่จะแสดงความเป็นเลิศทางกีฬา เพื่อเป็นแชมป์ เปียนในโอกาสต่อไป

ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559) กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬาดังวิสัยทัศน์ว่า คนไทยได้รับการส่งเสริม การออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่าง ถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิตมีสุขภาพ สมรรถภาพ ที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีน้ำใจนักกีฬา หลอมรวม เป็นหนึ่งเดียว เพื่อความสามัคคีสมานฉันท์ พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศโดยใช้วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานสากล มีการบริหารจัดการกีฬาทุกมิติ อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างรายได้สร้างอาชีพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

พันธกิจ

1. เพิ่มโอกาสให้คนไทยได้รับการส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วนในการใช้กิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬาและเป็น สื่อในการสร้างสังคมสามัคคีสมานฉันท์ ๓) พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาโดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาให้ได้มาตรฐานระดับสากล นำไปสู่กีฬา เพื่อความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ ๔) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการบริหารจัดการกีฬาและการออกกำลังกายทุกมิติ อย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้คนไทยได้รับโอกาสในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ เพื่อสร้างค่านิยมวิถีชีวิตรักการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย สู่การมีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี

2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วน ในการใช้กิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬา เป็นสื่อเพื่อสร้างสังคมที่มีน้ำใจนักกีฬา มีคุณธรรม จริยธรรม และสามัคคีสมานฉันท์

3. เพื่อจัดหาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬา วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย รวมทั้งการจัดให้มีผู้ฝึกสอนและอาสาสมัครด้านการออกกำลังกายและการกีฬา ประจำศูนย์และสนามกีฬา

4. เพื่อปรับบทบาทของกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ให้สนับสนุนภารกิจในการพัฒนานักกีฬาตั้งแต่ระดับ เด็กและเยาวชน โดยจัดให้มีทุนการศึกษาและทุนสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถและมีแนวโน้มว่าจะเป็น ผู้มีความสามารถสูงด้านกีฬาในระดับนานาชาติ ให้สามารถพัฒนาเป็นนักกีฬาทีมชาติที่สร้างชื่อเสียงและเป็นแบบอย่าง ที่ดีแก่เยาวชนของประเทศ

5. เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและการบริจาค เพื่อพัฒนาการออกกำลังกายและ การกีฬาด้วยมาตรการจูงใจที่เหมาะสม เช่น มาตรการภาษี มาตรการส่งเสริมการลงทุน และมาตรการการเงิน ภายใต้ ความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล

6. เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ด้วยการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ อย่างจริงจัง เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพไปสู่กีฬาอาชีพ รวมทั้งพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินให้ได้มาตรฐานสากล

7. เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์กรกีฬา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการบริหารจัดการกีฬาและการออกกำลังกายในทุกมิติ อย่างเป็นระบบ

8. เพื่อสนับสนุนให้ผู้พิการเข้าถึงการกีฬาและการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นนักกีฬา ที่มีความสามารถในนามทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาและมหกรรมกีฬาต่างๆ

9. เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของภูมิภาคและของโลก จัดให้มีการแข่งขันกีฬาและ กีฬาคนพิการระดับโลกที่สำคัญๆ ตลอดจนการประชุมเกี่ยวกับกีฬาระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อเชื่อมโยงกับ การท่องเที่ยว โดยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายเป็น “ทีมไทยแลนด์”

จากแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ.2555-2559) กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา(2555 ข) ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาชาติไว้ 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อมวลชน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬาและการออกกำลังกาย

ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาแห่งชาติ ในประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ฉบับที่ 5 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานไว้ทั้งหมด 5 วัตถุประสงค์ดังนี้

1. ให้นักกีฬาทุกกลุ่มทุกระดับมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถโดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งระดับชาติและนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนาการกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับอำเภอจังหวัดชาติและนานาชาติ
3. เพื่อสร้างและพัฒนาสถานกีฬาอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับอำเภอจังหวัดชาติและนานาชาติ
4. เพื่อสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาเครือข่ายองค์กรกีฬาในแต่ละระดับให้เชื่อมโยงบูรณาการและมีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ
5. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งระดับชาติและนานาชาติจะเห็นได้ว่า แนวคิดนโยบายในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 นั้น ได้มองภาพรวมของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งระบบ ซึ่งมีการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการที่ส่งผลต่อความสำเร็จ โดยเฉพาะบุคลากรทางการกีฬา เช่น นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้บริหาร และตัวองค์กรกีฬา หรือสมาคมกีฬา รวมถึงการพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬา และระบบรายงานผลให้ทันสมัยและสอดคล้องกับธรรมชาติของกีฬาและเทคโนโลยีที่มีมาตรฐานในระดับชาติสู่นานาชาติ ตลอดจนการบริหารจัดการที่ดี เพื่อให้มีความเข้าใจบทบาทและกระบวนการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศสิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึง คือการพัฒนาสมาคมกีฬาและเครือข่ายให้เข้มแข็งให้สามารถดำเนินการได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการศึกษากระบวนการดำเนินงานขององค์กร (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545) นั้นควรจะต้องศึกษาและพิจารณาถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการดำเนินงาน คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินงาน และผลการดำเนินงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องสะท้อนถึงคุณภาพ ปัญหาของการใช้ทรัพยากรและคุณภาพการดำเนินงาน ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. การจัดการด้านบุคลากร
2. การจัดการด้านงบประมาณ
3. การจัดการด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
4. การบริหารจัดการ

3.2 กรอบแนวคิดการพัฒนาการกีฬา

การพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาคน และสังคมให้มีคุณภาพ การพัฒนาให้ประชาชนมีสุขภาพ พลานามัย ที่สมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สามารถเป็น กำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โดยการ เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน และมีกลยุทธ์ที่ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาส ให้เด็กและเยาวชนพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัยรักกีฬา และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มุ่งเน้นการใช้ กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ดังนั้น แนวคิด การพัฒนาการกีฬาให้มีความเจริญก้าวหน้า เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะทำให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว ความเจริญ ด้านการกีฬายังเป็นสิ่งแสดงถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย ทั้งด้านคุณภาพ ของคนในสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านการกีฬาเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้าน บุคลากร ด้านการกีฬา รวมทั้งเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปในการเข้ามาชมกีฬาหรือใช้บริการเพื่อการ ออกกำลังกายและเล่นกีฬา โครงสร้างพื้นฐานรองรับการแข่งขันและอุปกรณ์ ด้านการกีฬา รวมทั้งองค์ ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬาจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กรแบบบูรณา การให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมและมีความเข้าใจในทุกมิติ

แนวคิดด้านการบริหารจัดการด้านการกีฬา สถานกีฬา และวัสดุอุปกรณ์ด้านการกีฬา การ บริหารจัดการด้านการกีฬา สถานกีฬา และอุปกรณ์กีฬาเป็นเรื่องที่หน่วยงานหลักผู้รับผิดชอบ ด้าน การพัฒนาการกีฬาต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้บุคลากรด้านการกีฬาและประชาชนทั่วไป ได้มีสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา อย่างเพียงพอแก่ความ ต้องการ

ปัจจัยหลักในการพัฒนาการกีฬา การพัฒนาการกีฬาของชาติจะประสบความสำเร็จได้ ต้องประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านบุคลากร บุคลากร หมายถึง จำนวนประชากรหรือบุคคลที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องกับกีฬา ขั้นพื้นฐาน และมวลชนเกี่ยวข้องกับจำนวนประชากรที่มากกว่า ดังนั้น ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นอันดับแรก เพื่อพัฒนาทักษะและทัศนคติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย แล้วส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชน เล่นกีฬาและออกกำลังกายจนเป็นวิถีชีวิต ตามยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชน ทุกหมู่เหล่าออกกำลังกาย และเล่นกีฬา และพัฒนาทักษะและศักยภาพด้านการกีฬา เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับต่อไป

2. องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วยโครงสร้างสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และโครงสร้างอื่นๆ ที่สนับสนุนและ สร้างโอกาสการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย และการแข่งขันกีฬาของเยาวชน นักกีฬา และประชาชน รวมทั้ง องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาและการบริหารจัดการกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาได้อย่างเต็มที่

3. องค์ประกอบด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะทำให้งิจกรรมด้านกีฬาและออกกำลังกายที่ ส่งเสริมให้ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จ ดังนั้นการพิจารณาจัดสรรงบประมาณจากแหล่งต่างๆ ทั้งจากภาครัฐ และภาคเอกชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องพิจารณาให้มีความเหมาะสม

กีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๙) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น 3 ด้าน ในแต่ละยุทธศาสตร์ได้กำหนด กลยุทธ์และแนวทางการดำเนินการไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร

กลยุทธ์ที่ 1.1 เพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างครบวงจร แนวทางการดำเนินการ

1. สนับสนุนให้จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนานักกีฬาทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น และสถาบันเฉพาะทาง เพื่อการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อเป็นศูนย์กลางในด้านการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะของ นักกีฬาให้ไปอย่างเป็นระบบในทุกขั้นตอน

2. จัดทำแผนการพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบในทุกขั้นตอน จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ กระบวนการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การกีฬานักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ และนักจิตวิทยา รวมทั้งฝ่ายวิศวกรรม เทคโนโลยีการกีฬา รวมไปถึงการเรียนรู้เทคนิควิชาการและ การวางกลยุทธ์ในการแข่งขันทั้งในเชิงทฤษฎี และฝึกปฏิบัติจากผู้ฝึกสอนกีฬามีอาชีพในแต่ละชนิดกีฬาอย่างละเอียด ทุกขั้นตอน เพื่อให้ เกิดทักษะในการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างเป็นระบบ

3. จัดให้มีการทดสอบสมรรถภาพและรับรองมาตรฐานทางการกีฬาสำหรับนักกีฬาและบุคลากร ด้านการกีฬาที่เกี่ยวข้อง

4. การวิจัยและพัฒนา นักกีฬาในรายชนิดกีฬาโดยการนำ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุน การพัฒนา นักกีฬา รวมไปถึงการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการฝึกสอนกีฬา การเก็บรวบรวม สถิติข้อมูลการแข่งขันกีฬา ทั้งของตัวเองและนักกีฬาของประเทศ คู่แข่งขันในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ พยากรณ์โอกาสแพ้ชนะในการแข่งขันกีฬานั้นๆ

5. ฝึกซ้อมและประลองเพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์

6. สรรหาผู้เชี่ยวชาญในการฝึกสอนนักกีฬา

7. ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรฝึกสอนนักกีฬาที่เหมาะสมสำหรับเพศ อายุ และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาคนนั้นๆ

8. ส่งเสริมสนับสนุนให้ชมรมหรือสโมสรหรือสมาคมจัดทำ เส้นทางสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ (Road Map) สำหรับนักกีฬาไทยที่มีขีดสมรรถนะในระดับสูง

9. จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา นักกีฬาให้มีความพร้อมสูงสุดสำหรับการแข่งขัน

10. ติดตามประเมินผลศักยภาพและความสามารถของนักกีฬาโดยการทดสอบ ประเมินผลติดตาม พัฒนาการของนักกีฬาอย่างใกล้ชิดและเป็นระบบ เพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขได้อย่างทันท่วงที ในลักษณะแบบบูรณาการร่วมกัน 4 ด้าน คือ ทักษะของนักกีฬา สมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจ และสภาวะแวดล้อม

11. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในระดับชุมชน โรงเรียน องค์กรกีฬาในการสร้างและพัฒนา นักกีฬา ที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงในแต่ละชนิดกีฬาต่างๆ โดยให้มีการถ่ายทอดความรู้และเทคนิคทางการกีฬา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬาในรูปแบบต่างๆ แก่เด็ก เยาวชน บุคลากรทางการกีฬา และประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

12. เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนส่งเสริมการสร้างและพัฒนา นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยไม่ควรผูกขาดหรือตั้งกฎเกณฑ์ปิดกั้นโอกาสนักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูง ซึ่งจะทำ ให้มีโอกาสในการสรรหาและเลือกสรรนักกีฬาได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

13. จัดให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนา นักกีฬาไทยเชิงลึกเฉพาะด้านในรายสาขาชนิด กีฬานั้นๆ ทั้งกีฬาประเภทชายและกีฬาประเภทหญิง และกีฬาประเภทเดี่ยวและกีฬาประเภททีม โดยการศึกษาวิจัย ทั้งทางสังคมและทางวิทยาศาสตร์จะเป็นฐานข้อมูล (Database) ที่ดี สำหรับการฝึกสอนนักกีฬา

กลยุทธ์ที่ 1.2 สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ แนวทางการดำเนินการ

1. สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ และระดับอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ เทคนิค ทักษะ และความสำเร็จจากการแข่งขันกีฬา
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการส่งนักกีฬาในสังกัดเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
3. จัดให้มีเงินรางวัลหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่น เพื่อเป็นแรงจูงใจในการแข่งขันและเป็นรางวัล แก่นักกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
4. จัดให้มีกฎระเบียบ และหลักเกณฑ์ในการส่งเสริมให้นักกีฬาและบุคลากรมีความก้าวหน้าในการทำงาน
5. สร้างหลักประกันและความมั่นคงในชีวิต ทั้งระหว่างการเป็นนักกีฬาหรือเมื่อเลิกเล่นแล้ว เช่น การประกันชีวิต การรักษาพยาบาล ทุนการศึกษา ฯลฯ
6. ยกย่องเชิดชูเกียรติ เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬา ที่ทำชื่อเสียง ให้กับประเทศชาติ
7. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชน จัดสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาในสังกัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ แนวทางการดำเนินการ

1. พัฒนาบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานในระดับสากล
2. ประสานความร่วมมือกับสถาบันกีฬาและองค์กรกีฬาทั้งในและต่างประเทศ
3. จัดอบรมเพื่อพัฒนาขีดสมรรถนะหลักตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนด
4. ศึกษาดูงานหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์
5. ส่งเสริม สนับสนุน บุคลากรกีฬาทั้งผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารกีฬา ให้ได้รับการพัฒนา ศักยภาพและขีดสมรรถนะความสามารถตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่องค์กรกีฬาระดับนานาชาติกำหนด

6. ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรกีฬาในระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2.2 ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรกีฬาในระดับนานาชาติ แนวทางการดำเนินการ

1. ส่งเสริมให้คณะกรรมการบริหารองค์กรกีฬาในทุกระดับมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาอย่างมืออาชีพ รวมทั้งผลักดันให้องค์กรกีฬานำรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬา ที่ได้มาตรฐานสากลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาองค์กร
2. ส่งเสริมให้มีการจัดประชุมสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติในประเทศไทย
3. ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการบริหารของสหพันธ์กีฬานานาชาติ
4. จัดให้มีกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคณะกรรมการสหพันธ์กีฬาไม่ว่าจะเป็น การจัด การแข่งขัน การส่งแข่งขัน การเข้าร่วมประชุมกับสหพันธ์ ฯลฯ เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาของไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย

กลยุทธ์ที่ 3.1 สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ แนวทางการดำเนินการ

1. ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการค้าการลงทุนธุรกิจด้านการกีฬา การบริหารจัดการแข่งขันกีฬา การบริหารงานสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เพื่อให้อุตสาหกรรมกีฬาไทยเกิดการขยายตัวทั้งระบบ
2. สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการพัฒนากีฬาของชาติ โดยการให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในระดับต่างๆ เช่น ระดับอาเซียน ระดับเอเชีย ระดับโลก ตลอดจนมหกรรมกีฬานานาชาติ
3. ส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ และเป็น การเก็บคะแนนและสร้างโอกาสของนักกีฬาไทยในการพัฒนาอันดับเพื่อเข้าร่วมมหกรรมกีฬาระดับโลก การแข่งขัน ชิงชนะเลิศระดับโลกหรือการแข่งขันกีฬาอาชีพ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในการเล่นกีฬาเพื่อเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน
4. สร้างสรรค์กิจกรรมการแข่งขันกีฬาให้มีความหลากหลายอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ เพื่อสร้าง ความสนใจให้กับประชาชนในการเล่นกีฬาและเชียร์นักกีฬาไทย
5. ผนวกรวมประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาของไทยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ (โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณาทางแจ้ง และอินเทอร์เน็ต) เพื่อให้คนในชาติตื่นตัวสนใจกีฬาและเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา มากขึ้น ให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าถึงกิจกรรมกีฬาครอบคลุมทั่วประเทศ
6. ผลักดันให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาของไทย ในเวทีนานาชาติ
7. พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬาให้ เป็นไปตาม มาตรฐานสากล
8. ปฏิรูประบบธุรกิจและสิทธิประโยชน์เพื่อการพัฒนากีฬาให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

9. ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในการจัดการธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬาไปใช้ในการหารายได้

10. พัฒนาบุคลากรให้มียุทธศาสตร์ความรู้ในด้านธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา

11. สร้างลูกค้าสัมพันธ์ (CRM) กับผู้สนับสนุนทางการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 3.2 จัดหาและพัฒนาทรัพยากรกีฬาให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย แนวทางการดำเนินการ

1. ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่ายการค้าดำเนินงาน ทางด้านกีฬากับต่างประเทศ

2. ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการในองค์กรกีฬาระดับภูมิภาค ระดับทวีป และ ระดับโลกให้มากขึ้น

3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ต่อเติม ซ่อมแซม ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่ได้มาตรฐานสากล พร้อมทั้งอุปกรณ์ ที่ครบครันทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ครอบคลุมพื้นที่ 5 ภาคทั่วประเทศ เพื่อให้เป็นศูนย์ฝึกกีฬาแบบครบวงจร ทั้งในด้านมาตรฐานและความทันสมัยของสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งเป็น ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีหน้าที่ดูแล ส่งเสริม สนับสนุนองค์ความรู้ต่างๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬาในการเก็บตัว ฝึกซ้อมของนักกีฬา และการส่งเสริมด้านสมรรถภาพทางกายและจิตของนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

4. จัดให้มีศูนย์กีฬาเพื่อการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในการรองรับ การจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ

5. ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดให้มีสถานกีฬารองรับในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

6. พัฒนาพื้นที่ อาคาร และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาในรูปแบบธุรกิจ สิทธิประโยชน์ทางการกีฬา

7. จัดให้มีศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค เพื่อรองรับการพัฒนาศักยภาพ ของนักกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

8. จัดรูปแบบการดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งในด้านการแสวงหาและการสรรหานักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม การพัฒนาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ให้เกิด การพัฒนาทั้งนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

9. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพนักกีฬาด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

10. ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก นักเรียน เยาวชน และประชาชนทุกกลุ่มมีสมรรถภาพทางกายและสุขภาพที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างทางร่างกายให้สูงขึ้นตามมาตรฐานสากลในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อมิให้เสียเปรียบนักกีฬาต่างชาติ

11. จัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศทางด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การกีฬา ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการสร้างโอกาสและขีดความสามารถของนักกีฬาไทยให้มีโอกาสได้รับเหรียญรางวัลหรือ ชัยชนะจากการแข่งขันในระดับนานาชาติมากยิ่งขึ้น

12. วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสสมัยใหม่ เพื่อสร้างนวัตกรรม (Innovation) และมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่กีฬาไทย

13. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

3.3 รูปแบบการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

รูปแบบการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของสมาคมกีฬา ที่กำหนดโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2551 ข) ประกอบด้วย 4 รูปแบบ คือ การบริหารจัดการการสรรหาและคัดเลือกนักกีฬากิจการหลักสูตรและพัฒนา และการจัดสวัสดิการ โดยสาระสำคัญของแต่ละรูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการ มีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือประเด็นสำคัญในการบริหารจัดการหลายแนวคิด ดังนี้

1. รูปแบบที่เน้นปัจจัยการบริหารจัดการ 4M ซึ่งอธิบายไว้ในตำราการบริหารทั่วไปว่าหมายถึงกระบวนการบริหารทั่วไป มักมีลักษณะกระบวนการหรือการกำหนดวิธีการขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นวิธีการจัดการอย่างหนึ่งที่มีหลักเกณฑ์ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการทางบริหารจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน โดย สุธี สุทธิสมบูรณ์ (2539) ได้สรุปการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการองค์กร ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบที่เน้นปัจจัยการบริหาร 4ด้าน สรุปได้ว่า การบริหารจัดการองค์การประกอบด้วยกิจกรรมที่สำคัญ คือ การบริหารทรัพยากร 4ด้าน (4M) ได้แก่ ด้านบุคลากร (Man) ด้านงบประมาณ (Money) ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (Material) และวิธีการปฏิบัติ (Management) หรือเรียกสั้น ๆ ว่า 4M

1.2 รูปแบบ POSDCORB เป็นรูปแบบที่เน้นกระบวนการบริหาร 7 ประการของ Gulick and Urwick (1973) รูปแบบนี้มีแนวความคิดว่า การบริหารจัดการประกอบด้วยกิจกรรม 7 ประการ ประกอบด้วย การวางแผน (P: Planning) การจัดองค์การ (O: Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (S: Staffing) การวินิจฉัยสั่งการ (D: Direction) ความร่วมมือ ประสานงาน (Co:

Coordinating) การรายงานผลการปฏิบัติงาน (R: Reporting) และการจัดการงบประมาณ (B: Budgeting) แนวคิดดังกล่าวได้มีการปรับ หรือคัดเลือกเฉพาะกิจกรรมที่สำคัญเด่นชัด เช่น

1.3 รูปแบบการบริหารตามทฤษฎี 7-Sรูปแบบนี้เป็นแนวความคิดของบริษัท Mckinsey (n.d.อ้างถึงใน สมยศ นาวิการ, 2537, หน้า19-21) การบริหารให้ความสำคัญกับโครงสร้าง (Structure) กลยุทธ์ (Strategy) ระบบ (System) เป้าหมายสูงสุด (Superordinate goal or share value) ความสนใจต่องาน (Staff) สีสากการบริหาร (Style) และทักษะ (Skill)

1.4 รูปแบบการบริหารแบบ Competing value approach เป็นรูปแบบมาจากแนวคิดของ Quinn et al. (1988 อ้างถึงใน เกื้อ ชูศรี, 2543, หน้า 11-14) แนวคิดของรูปแบบนี้เห็นว่าวิธีการบริหารองค์การให้มีประสิทธิภาพสูงวิธีหนึ่งก็คือได้ว่าเป็นวิธีของการประเมินประสิทธิผลขององค์การเป็นเชิงรวม เรียกว่า Competing value หรือการแข่งขันคุณค่า รูปแบบการบริหารพัฒนามาจากการใช้ตัวเกณฑ์วัด 30 ตัวเกณฑ์ เมื่อนำมาวัดเป็นระบบการวัด จะได้ชุดการแข่งขันคุณค่า 3 ชุด ได้แก่ ชุดที่เกี่ยวกับโครงสร้างองค์การ ชุดที่เกี่ยวกับสิ่งที่องค์การมุ่งเน้น และชุดที่เกี่ยวกับหนทาง และผลสุดท้าย จากชุดการแข่งขันคุณค่าทั้ง 3 ชุด สามารถนำมาพิจารณาเป็น 8 ช่องทางของเกณฑ์ การวัดประสิทธิผลองค์การและจาก 8 ช่องทางนี้ สามารถสรุปได้เป็น 4 รูปแบบของการสร้างประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งได้แก่ รูปแบบของมนุษยสัมพันธ์ รูปแบบของระบบเปิดรูปแบบของการมุ่งเป้าหมาย ผลงาน และรูปแบบของการมุ่งเน้นกระบวนการวิธีการทำงาน

1.5 รูปแบบการพัฒนากีฬาของไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย (2540 อ้างถึงใน เกื้อ ชูศรี, 2543, หน้า 46) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย: การพัฒนาการบริหารจัดการ” ผลวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬา มี 5 ด้าน และลักษณะสำคัญทั้งหมดรวม 17 รายการ ได้แก่

1.5.1 ตัวบ่งชี้ด้านองค์การและระบบงาน มีลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ องค์การระบบงาน เครือข่ายงานกีฬา

1.5.2 ตัวบ่งชี้ด้านกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ มีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือกฎหมาย ข้อบังคับที่เอื้อต่อการพัฒนากีฬา และกฎหมาย ข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากีฬา

1.5.3 ตัวบ่งชี้ด้านกองทุนและสวัสดิการ มีลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ กองทุนมูลนิธิ และสวัสดิการ

1.5.4 ตัวบ่งชี้ด้านกองทุนและสวัสดิการมีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ ระบบการดำเนินงาน ติดตาม และประเมินผล และระบบการดำเนินงานประชาสัมพันธ์

1.5.5 ตัวบ่งชี้ด้านระบบข้อมูลและสารสนเทศด้านกีฬา มีลักษณะสำคัญ 7 ประการคือ ศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศ ฐานข้อมูล เครือข่ายเชื่อมโยง คุณวุฒิของบุคลากร การพัฒนาบุคลากรงบประมาณ และระบบเก็บรักษาข้อมูล การเผยแพร่ข้อมูล

รูปแบบที่ 2 การสรรหาและคัดเลือกนักกีฬา มีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบหรือประเด็นสำคัญในการสรรหาและคัดเลือกนักกีฬาที่ผ่านมา มีดังนี้

1. วิธีการคัดเลือกนักกีฬา (ประพันธ์ศิริ สุเสารัง, 2540) การสร้างนักกีฬาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่วัยเด็กจนสามารถพัฒนาเป็นทีมชาติ และใช้วิธีการคัดเลือกที่หลากหลาย และใช้ข้อมูลหลาย ๆ ด้าน ในการพิจารณาคัดเลือก โดยเฉพาะการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะแต่ละชนิดกีฬาร่วมกัน รวมทั้งการใช้ผลสัมฤทธิ์ความสำเร็จทางการกีฬาไม่ควรใช้เฉพาะเหรียญรางวัลอย่างเดียว ควรใช้สถิติร่วมด้วยจะทำให้ได้ผู้ที่มีศักยภาพทางกีฬาแท้จริง (ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มีคุณ, 2551) รวมทั้ง มีการคัดเลือกนักกีฬาตั้งแต่เยาว์วัยในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อให้สามารถพัฒนาทั้งร่างกาย ทักษะ และมีทัศนคติที่ดี ตั้งแต่พื้นฐาน

2. ปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดในการสรรหาและคัดเลือกนักกีฬา (ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์และโกศล มีคุณ, 2551)

2.1 ด้านการเสาะหานักกีฬา ขาดหน่วยงานกลางในการประสานผู้ปกครอง ยังไม่เชื่อมั่นในการประกอบอาชีพด้านกีฬา การมองเห็นความสำเร็จของนักกีฬาระยะสั้นมากกว่าการส่งเสริมอย่างครบวงจร ผู้ปกครองไม่มั่นใจเรื่องศักยภาพในเด็กเล่นกีฬา และมีการแย่งตัวนักกีฬาที่เก่ง โดยมีข้อเสนอที่ดีกว่า

2.2 ด้านวิธีการคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถพิเศษหรือนักกีฬา ได้แก่ วิธีการคัดเลือกยังไม่สามารถคัดกรองผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาได้แท้จริง การคัดเลือกจากผลสำเร็จจากการแข่งขันโดยไม่พิจารณาศักยภาพตั้งแต่ต้น ระบบอุปถัมภ์ และต่างตอบแทนทำให้ไม่ได้ผู้ที่มีความสามารถทางกีฬาอย่างแท้จริง และยังไม่มีวิธีจัดแจงผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬามาใช้ในการคัดเลือกอย่างไรก็ตาม การคัดเลือกนักกีฬาส่วนใหญ่มีหลักการคล้าย ๆ กัน คือใช้ผู้ฝึกสอนหรือผู้เชี่ยวชาญพิจารณาด้านทักษะกีฬา และผลงานด้านกีฬา ร่วมกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่การทดสอบสมรรถภาพ การตรวจสุขภาพ การวัดทัศนคติ การสอยวัดความรู้ และการสัมภาษณ์ประกอบกัน

4. กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

4.1 ความหมายของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ความเป็นเลิศทางการกีฬา

การพิจารณาถึงความเป็นเลิศทางการกีฬาหรือความสำเร็จของการแข่งขันกีฬาจำเป็นจะต้องกำหนด เป้าหมายที่บ่งบอกถึงขอบเขตที่จะบรรลุความเป็นเลิศทางการกีฬา โดยที่ รุ่ง แก้วแดง (2547) ; นภพร ทศนัยยา (2536) ได้กล่าวไว้ว่าในการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการแข่งขันกีฬาอาชีพได้ถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่ง ในธุรกิจบันเทิง Broyles & Hay (1979) ได้กล่าวเสริมอีกว่า นักกีฬามีบทบาทในการสร้างสถานการณ์ ทางสังคมที่ให้ความตื่นตัวและคุณค่าแก่ผู้ดูกีฬาและนักกีฬาถูกนำมาเป็นกิจกรรมที่สร้างแสงหารายได้ ชื่อเสียงและเกียรติยศ ตำแหน่งของผู้ที่เกี่ยวข้องผลของชัยชนะทำให้นักกีฬามีโอกาสเลือกสาขาวิชาและสถาบันการศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อหรือแม้กระทั่งอาชีพและอัตราค่าจ้างที่ตนพอใจซึ่งผลของชัยชนะในการแข่งขันกีฬาดังกล่าวได้ปรากฏชัดเจนในสังคมไทยปัจจุบันอันได้แก่การเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งที่มี โครงการรับนักศึกษาที่ชนะการแข่งขันกีฬาระดับเยาวชน ระดับกีฬาแห่งชาติ และนานาชาติเข้าศึกษา การเข้าศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีโครงการส่งเสริมกีฬาการบรรจุเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐและบริษัท เอกชนเป็นต้นทำให้นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องมุ่งความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาที่ผลแพ้ชนะเป็นสำคัญส่วนเป้าหมาย ที่บรรลุถึงระดับการแสดงออกที่คาดหวังก็ยังมีอยู่ในส่วนหนึ่งของการแข่งขันกีฬา ซึ่งนักจิตวิทยาการกีฬาและ นักวิชาการด้านพลศึกษาให้ความสนใจเนื่องจากเป็นเป้าหมายที่นักกีฬาที่ร่วมการแข่งขันส่วนใหญ่สามารถบรรลุได้ (Attainable goal) ซึ่งมีผลต่อแรงจูงใจในการซ้อมกีฬาและการแข่งขัน (Cox,2007) โดยรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการกีฬาให้มากขึ้น การมีส่วนร่วมนอกจากจะมีความสัมพันธ์ในตัวเองแล้วยังมีความสำคัญในการสร้างความมีวินัยการทำงานเป็นทีมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความรับผิดชอบนอกจากนั้นยังให้หลักประกันว่าเยาวชนที่มีอายุ 14 -18 ปี ที่มีความสามารถพิเศษจะได้รับการฝึกฝนและการสนับสนุนอย่าง เต็มที่หากต้องการจะก้าวสู่ความเป็นนักกีฬาระดับชาตินานาชาติในอนาคตโดยจัดตั้งศูนย์เครือข่ายขึ้นเช่น โรงเรียนกีฬา สถาบันทางการกีฬาเพื่อมุ่งเน้นการฝึกสอนกีฬาชั้นนำเฉพาะด้านสู่มาตรฐานสูงสุด

สมบัติ กาญจนกิจ (2542) ได้เสนอว่าการที่กีฬาจะก้าวสู่มาตรฐานสูงสุดต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญของสถานการณ์การแข่งขันกีฬาในส่วนที่มาเกี่ยวข้องที่สำคัญมี3ประการคือสมรรถภาพทางเทคนิคทักษะ และ กลยุทธ์ทาง การกีฬา (Sport techniques, skill and strategies fitness) สมรรถภาพทางกาย (Physical fitness) และสมรรถภาพทางจิตใจ (Mental fitness)

ศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา

สถาบันการพลศึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาทุกระดับ โดยเฉพาะกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยได้จัดตั้งศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศภายใต้ประกาศสถาบันการพลศึกษาว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการและการจัดตั้งส่วนราชการภายในสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2549 เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่มีนโยบายให้สถาบันการพลศึกษาแต่ละวิทยาเขตให้พัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศอย่างน้อย 2 ถึง 3 ชนิดกีฬา ซึ่งศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้นมี

ภาระหน้าที่ จะต้องส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬาที่เป็นนักศึกษาในสังกัดสถาบันการพลศึกษาให้พัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ (สถาบันการพลศึกษา,2549)

นโยบายการดำเนินงานศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

สถาบันการพลศึกษาได้มีนโยบายและวิธีที่ช่วยในการสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศให้เกิดประสิทธิภาพโดยมีการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งในวิทยาเขตและโรงเรียนกีฬาให้ทันสมัย จัดส่งบุคลากรที่รับผิดชอบเข้ารับการอบรมวิชาการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา จัดสรรงบประมาณสำหรับจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ในศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา จัดฝึกอบรมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้แก่ผู้ฝึกสอนกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จัดอบรมให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้แก่ นักกีฬา กำหนดตัวบุคคลที่รับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา กำหนดแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขันที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และมีการทดลองด้านสมรรถนะและทักษะ และสถาบันการพลศึกษายังได้จัดให้มีการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาทุกระดับทั้งภายในและภายนอก รวมถึงการส่งเสริมในนักเรียน นักศึกษา ไปศึกษาด้านการฝึกสอนกีฬาในต่างประเทศ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าร่วมแข่งขันในระดับต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ และจัดหาผู้เชี่ยวชาญ ชาวต่างประเทศ เข้าฝึกสอนกีฬาทุกปี (สถาบันการพลศึกษา, 2549, หน้า 103 – 105) และสถาบันการพลศึกษายังมีนโยบายที่จะผลิตนักกีฬาที่มีความสามารถส่งป้อนให้ สโมสรกีฬา สมาคมกีฬา และทีมชาติไทย เพื่อให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียง มีงานทำที่ดีและมั่นคงต่อไป และนโยบายเน้นการบริหารจัดการงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ ผู้ฝึกสอนเพื่อเอื้อต่อการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศ (สมพงษ์ ชาทะวิถี, สัมภาษณ์ 25 มีนาคม 2552)

การดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

การดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันพลศึกษา มีเป้าหมายส่งเสริมสนับสนุน นักกีฬาที่เป็นนักศึกษาที่สังกัดในสถาบันการพลศึกษาเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นระดับเยาวชนหรือที่เป็นตัวแทนทีมชาติที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อพัฒนาในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการพลศึกษาและส่งต่อให้หน่วยงานอื่นรับผิดชอบระดับนานาชาติต่อไป เป็นศูนย์ที่ดำเนินงานด้วยตนเองทุกขั้นตอนตั้งแต่การเจตนา นักศึกษา การฝึก การดูแลเรื่องสวัสดิการ การศึกษาตลอดจนการส่งเข้าร่วมแข่งขัน โดยใช้งบประมาณของสถาบันการพลศึกษาและได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาการ กีฬาส่วนหนึ่ง ในการบริหารจัดการทั้งบุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และแต่ละศูนย์ฯ จะดำเนินการ เฉพาะกีฬาที่มีความพร้อมเท่านั้น ซึ่งแต่ละศูนย์มีจำนวน 3 ชนิดกีฬา นักกีฬาที่อยู่ในโครงการของแต่ละศูนย์ ไม่เกิน 30 คน เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกจะพิจารณาจากผลงานในอดีตและปัจจุบัน แต่มีเงื่อนไขคือจะต้องเป็นนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษาเท่านั้น โดยที่นักกีฬาจะอยู่ในสังกัดคณะใด คณะนั้นจะต้องทำการยกเว้นค่าหน่วยกิตในการลงทะเบียนตลอดระยะเวลาที่เป็นนักกีฬา ในการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศมีเป้าหมายในการดำเนินการที่ชัดเจนคือ เพื่อส่งเสริม

และสนับสนุนผู้มีความสามารถทางการกีฬาของสถาบันการพลศึกษาให้มีขีดความสามารถสูงสุด เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้มีความสามารถทางการกีฬาของสถาบันการพลศึกษาและโรงเรียนกีฬาอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นการระดมทรัพยากรด้านการกีฬาของสถาบันการพลศึกษา สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและการกีฬาแห่งประเทศไทยในการพัฒนาของกีฬา นอกเหนือจากนี้การดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศยังได้ดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา กีฬาชาติ และตามเกณฑ์ข้อตกลงร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) ตามตัวชี้วัดคือ จำนวนนักกีฬาที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติอีกทางหนึ่ง (ประภิต หงส์แสนยาธรรม, สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2552)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

Laurentiu Bocioaca ได้ทำการวิจัยเรื่อง Technical and Tactical Optimization Factors in Judo วิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงของการบันทึกวิทยาศาสตร์การกีฬาต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญประสิทธิภาพสูงหาวิธีการแก้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการฝึกซ้อมกีฬาในการแข่งขันยูโดให้สอดคล้องกับความต้องการที่เฉพาะเจาะจง ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสิทธิภาพสูง (โค้ช, นักกีฬา, นักวิจัย) แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการฝึกอบรมที่อยู่ในกิจกรรมการแข่งขันยูโดที่เกี่ยวข้องโดยตรง ข้อมูลที่ได้รับจากเราในช่วงการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการฝึกซ้อมทางด้านเทคนิคและกลยุทธ์การเตรียมการเป็นสอง "ปัจจัยพื้นฐานของการปฏิบัติงานในการแข่งขันยูโด" สมมติฐานที่ว่าเพิ่มประสิทธิภาพการซ้อมเทคนิครากฐานสำหรับการเตรียมกลยุทธ์เป็นการยืนยันข้อมูลและทิศทางที่เป็นตัวแทนของความสำเร็จของการฝึกอบรมปฐมนิเทศและการแข่งขันยูโด ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงผลการแข่งขันที่ประสบความสำเร็จโดยเป็นผลมาจากการเตรียมการซ้อมที่เหมาะสม

Mihailescu Liliana ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของความสนใจในความสำเร็จของการปฏิบัติงานในการเล่นกีฬา ยูโด พิจารณาความสนใจของคนที่มีความสามารถในการออกแรงความพยายามจิตอยู่กับสิ่งที่มีความสำคัญอยู่ในสถานการณ์ที่ได้รับกระดาดที่อยู่ในความสำคัญของความสามารถในการให้ความสนใจในการแข่งขันยูโดตอนอายุ 9-13 สมมติว่าให้ความสนใจที่มีส่วนประกอบของกำลังจิตพร้อมกับคนอื่น ๆ ซึ่งจะกระตุ้น / จำกัดการกีฬา ยูโดสองเครื่องมือในการประเมินเชิงที่สร้างขึ้นเพื่อจับระดับของการแสดงออกของการกระจายของความสนใจและความจุของความเข้มข้นในสภาพที่เฉพาะเจาะจงของความพยายามในการแข่งขันในแบบคู่ขนานที่เราใช้ 5 การทดสอบทางจิตวิทยา ซึ่งได้รับการอนุมัติและมาตรฐานการวัดระดับของความสนใจในการตั้งค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการการวิเคราะห์ผลที่ได้ยืนยันสมมติฐานสูตรและตรวจสอบเครื่องมือในการ

ประเมินได้รับการออกแบบเพื่อระบุผลงานให้ความสนใจกับความจุที่แสดงโดยกลุ่มของนักกีฬาในการบรรลุประสิทธิภาพการเล่นกีฬา

A.P.D. Hala Nabil Yahiya ได้ทำการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการออกกำลังกาย Falun Dafa กับทักษะทางจิตวิทยาบางส่วนและระดับของการแสดงทักษะในกีฬายูโด Falun Dafa เป็นรูปแบบของศิลปะจีนโบราณที่โดดเด่นด้วยการเป็นส่งผลกระทบต่อไม่เพียง แต่ลักษณะทางกายภาพ แต่ยังเกี่ยวกับด้านคุณธรรมของแต่ละบุคคลในชีวิตของประชาชน ชุดของการเคลื่อนไหวที่เรียบง่ายชนิดที่นำไปสู่การปรับแต่งจิตวิญญาณของร่างกายผ่านการทำสมาธิในขณะที่มันขึ้นอยู่กับหายใจลึกและผ่อนคลาย และหลักการของ Falun Dafa เหมือนหลักการของโยคะและไทชิมันลดความดันและปรับปรุงประสิทธิภาพของอัตราการเต้นหัวใจและมีผลกระทบในเชิงบวกต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต Falun Dafa ยังทำงานเพื่อลดความวิตกกังวลและพัฒนาความสามารถในการผ่อนคลายและเพิ่มพลังงานและทำให้จิตใจที่ชัดเจนและแน่นมากขึ้นและช่วยลดความเครียดและนำไปสู่การปรับปรุงที่สำคัญในด้านสุขภาพและการออกกำลังกายและการพัฒนาของร่างกายและการหายใจ

5.2 งานวิจัยในประเทศ

ชาอุซัย สุขสุวรรณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยสมรรถภาพทางกายของนักกีฬายูโด มหาวิทยาลัยรังสิตนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสมรรถภาพทางกายของนักกีฬายูโด มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักกีฬายูโดมหาวิทยาลัยรังสิตสู่ความเป็นเลิศและเทียบเท่าระดับชาติ โดยทำการวิจัยสมรรถภาพทางกายนักกีฬายูโดมหาวิทยาลัยรังสิตในเพศชาย 11 คน เพศหญิง 10 คน โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬายูโดทีมชาติไทยของการกีฬาแห่งประเทศไทยและสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ในการทดสอบสมรรถภาพ ของนักกีฬา ยูโด 5 รายการ ได้แก่ ความแข็งแรง ความอ่อนตัว ปฏิบัติตอบสนอง สมรรถภาพการใช้ออกซิเจนและสมรรถภาพแบบไม่ใช้ออกซิเจน ผลการวิจัย พบว่า แบบทดสอบสมรรถภาพที่ใช้มีความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และผลการประเมินสมรรถภาพทางกายนักกีฬายูโด พบว่า สมรรถภาพทางกายของนักกีฬายูโด มหาวิทยาลัยรังสิตโดยรวม ทั้ง* ชายและหญิง มีสมรรถภาพทางกายด้านความอ่อนตัว ความแข็งแรงและสมรรถภาพการใช้ออกซิเจน (Aerobic Capacity) ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยนักกีฬายูโดชาย มีสมรรถภาพทางกายด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อท้องและมือต่ำกว่าเกณฑ์ ส่วนนักกีฬายูโดหญิง มีสมรรถภาพทางกายด้านแอโรบิกและความแข็งแรงของมือขา และปฏิบัติตอบสนองยังต่ำอยู่ นักกีฬายูโด มหาวิทยาลัยรังสิตต้องได้รับการพัฒนาสมรรถภาพนักกีฬาให้มีความพร้อมก่อนเข้าแข่งขันโดยเฉพาะทางด้านความแข็งแรง ความอดทนของกล้ามเนื้อ

ถกลศักดิ์ หังสาจล (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 เพื่อทราบสภาพแลปัญหาในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ครั้งที่ 38 ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 จำนวน 304 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักกีฬาที่มีต่อสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แลหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1.สภาพการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนพบว่า

1.1 แผนการเตรียมทีม

ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 นั้น ส่วนใหญ่จะมีการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่มีความสามารถทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลโดยการเสาะหานักกีฬาจากมหกรรมกีฬาที่มีการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอล รวมทั้งมีการส่งเสริมความเป็นเลิศทางด้านกีฬาให้กับนักกีฬารักบี้ฟุตบอลที่มีพรสวรรค์และสามารถแสดงความเป็นเลิศทางด้านกีฬารักบี้ฟุตบอลที่ตนถนัด

1.2 งบประมาณในการเตรียมทีม

ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 ทั้ง 19 ทีม ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาของตนตามรอบปีงบประมาณที่ตั้งไว้เป็นส่วนใหญ่ ในส่วนการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีบางแต่เป็นส่วนน้อยจำนวน งบประมาณที่ได้รับนั้น มีปัญหาต่อการเสริมสร้างศักยภาพของนักกีฬาในระยะยาว ได้แก่ การเก็บตัวนักกีฬา การจัดอาหารเสริม การนำนักกีฬาไปฝึกซ้อมนอกสถานที่และอื่นๆที่ต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติมมากขึ้นซึ่งงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีมักจะไม่เพียงพอกับความต้องการและมีอุปสรรคมากในการขอเพิ่มงบประมาณเนื่องจากไม่ได้รับอนุมัติตามที่ขอ

1.3 การคัดเลือกตัวนักกีฬา

ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ส่วนมากจะไม่ค่อยมีปริมาณของนักกีฬาที่เข้ามารับการคัดเลือก โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณน้อย จึงทำให้มีนักกีฬาน้อยลง ในบางมหาวิทยาลัยนั้น ไม่ต้องมีการคัดเลือกตัวนักกีฬารักบี้ฟุตบอล อาจเป็นเพราะนักศึกษารุ่นหลังไม่ค่อยสนใจในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลเท่าที่ควรและระดับความสามารถของนักกีฬาที่อยู่ในระดับดีมีค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่มาสัมผัสเพราะมีใจรักทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทีมที่มีผู้เล่นแตกต่างกันค่อนข้างมาก

1.4 ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม

นักกีฬาแต่ละบุคคลจะมีระยะเวลาที่จำกัดเป็นส่วนตัวและไม่ค่อยจะตรงกันนอกเสียจากว่าเป็นช่วงเก็บตัวนักกีฬา แต่ก็ขึ้นอยู่กับที่จะพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬา ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนจะเป็นประโยชน์อย่างมากแต่สภาพความพร้อมของสนามโดยเฉพาะแสงสว่างไม่เพียงพอในส่วนสภาพการใช้สนามฝึกซ้อมนั้นมักจะมีผู้เข้ามาใช้บริการอื่นๆ อยู่เสมอจึงทำให้การกำหนดเวลาการฝึกซ้อมต้องเลื่อนออกไปเป็นบางครั้งแลการฝึกซ้อมในแต่ละวันก็ไม่เพียงพอกับการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา สุดท้ายนักกีฬาเรียนต่างคนละกัน จึงทำให้เวลาว่างไม่ค่อยตรงกัน

1.5 ความพร้อมด้านสถานที่

ทีมรักบี้ฟุตบอลของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 38 โดยรวมมีสภาพของสนามฝึกซ้อมค่อนข้างที่จะแย่มากไม่ค่อยได้รับการฟื้นฟูสภาพสนามฝึกซ้อมแลอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บนักกีฬาได้ง่าย แสงสว่างสำหรับใช้ในการฝึกซ้อมเวลากลางคืนไม่เพียงพอ โดยเฉพาะทีมรักบี้ฟุตบอลมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด การรักษาความสะอาดของเจ้าหน้าที่ไม่ครอบคลุม เนื่องจากเจ้าหน้าที่รักษาดูแลความสะอาดมีน้อยสนามแลอาคารสถานที่ที่มีการใช้ร่วมกันหลายกลุ่มนั้น จึงทำให้จัดสรรเวลาในการใช้ให้คงที่ไม่ค่อยได้

1.ปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 38 ตามความคิดเห็นของนักกีฬารักบี้ฟุตบอลพบว่า

2.ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 31.84 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ร้อยละ 25.31 และ ระดับมาก ร้อยละ 20.39 ตามลำดับ

3.ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 23.29 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 22.94 และระดับปานกลาง ร้อยละ 22.67 ตามลำดับ

4.ด้านการฝึกซ้อม โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.78 รองลงมา คือ ระดับน้อย ร้อยละ 22.81 และระดับมาก ร้อยละ 22.06 ตามลำดับ

5.ด้านงบประมาณแลสวัสดิการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.57 รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ 25.40 และระดับปานกลาง ร้อยละ 23.20 ตามลำดับ

อาพันธ์ เตียวตระกูล (2556) ได้ทำวิจัยการศึกษาสภาพปัญหา แนวทางแก้ไข และแนวทางการพัฒนาการจัดการชมรมกีฬา เพื่อพัฒนานิสิตของมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ศึกษาสภาพปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการกีฬา ไว้ดังนี้

1.สภาพปัญหาในการจัดการชมรมกีฬาอยู่ในระดับมาก พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบุคลากร กรรมการบริหารชมรม สมาชิกชมรม และนักกีฬาชมรม สาเหตุของปัญหาเนื่องจากขาดนิสิตที่มีภาวะผู้นำ ขาดสมาชิกชมรม และไม่มีโควตานักกีฬา

2.แนวทางการแก้ปัญหา ด้านบุคลากร ควรเสริมสร้างความสัมพันธ์ในชมรม ควรมีมาตรการเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมกีฬาของนิสิต ควรมีบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การ

กีฬาเพิ่มเติม ด้านงบประมาณ ควรสนับสนุนอย่างเพียงพอหรือหาจากภายนอกเพิ่มเติม ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการและอยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้ ด้านการจัดการ ควรมีความชัดเจนเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนากีฬาของมหาวิทยาลัย

3.แนวทางการพัฒนาของชมรมกีฬา ควรมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้องอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนทั้งกีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬาเพื่อความบันเทิง โดยกระตุ้นให้สโมสรสนใจกีฬาและการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้นด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจ

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ (2551) ได้ทำวิจัยในการจัดทำแผนและระบบพัฒนากีฬาเป็นเลิศ : รูปแบบ (MODEL) การพัฒนากีฬาเป็นเลิศ 4 รูปแบบ โดยได้ศึกษาจากแนวคิดการพัฒนากีฬาเป็นเลิศ สรุปได้ว่า ภาพรวมการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งระบบ ให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยเฉพาะบุคลากรทางกีฬา ได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร และตัวองค์กรกีฬา หรือสมาคมกีฬา รวมถึงการพัฒนาระบบการแข่งขัน ระบบรายงานผลที่ทันสมัย สอดคล้องกับธรรมชาติของนักกีฬาและ การใช้เทคโนโลยีที่มีมาตรฐาน ในระดับชาติสู่นานาชาติ ตลอดจนการบริหารจัดการที่ดี

ชัชวีย์ พุ่มสงวน (2555) ได้ศึกษาการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย เพื่อศึกษาการบริหารจัดการและความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพในประเทศไทยที่ประสบความสำเร็จ โดยพบว่าสโมสรที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย มีการบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพ ประกอบไปด้วย ด้านบุคลากรซึ่งมีการบริหารจัดการด้านบุคลากรแบ่งออกเป็น 3 ส่วนประกอบด้วย

- 1.บุคลากรผู้บริหาร
- 2.บุคลากรบริหารจัดการทีมฟุตบอล
- 3.เจ้าหน้าที่สโมสร

ด้านทรัพยากร สถานที่ตั้งได้รับมาตรฐานจากสมาพันธ์ฟุตบอลเอเชีย ด้านนวัตกรรมและความคิดมีการดำเนินการด้านระบบช่องทางติดต่อสโมสรได้หลายช่องทาง อีกทั้งมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในสโมสร ด้านการตลาดมีการดำเนินงานทางด้านการตลาดโดยใช้ส่วนประสมทางการตลาด ด้านการปฏิบัติการมีโครงสร้างในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนมีการสั่งงานเป็นลำดับขั้นตอนมีการติดตามและประเมินผลงาน และด้านการเงินมีการวางแผนและมีการกำหนดงบประมาณที่ชัดเจนในการดำเนินงานต่าง ๆ ในสโมสร

เลิศวัลลภ ศรีชะพลภูสิทธิ และเทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย (2555) ได้ทำวิจัย เรื่อง การศึกษาการจัดการทีมกีฬาเทควันโดของสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 16 พบว่าการจัดการทีมกีฬาเทควันโดของสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 16 เกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการ ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ

ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการทั่วไป กระบวนการในจัดการ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์กร ด้านการชี้แนะ และด้านการประเมินผล อยู่ในระดับดี

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2547) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนากีฬาปีก ตะกร้อไปสู่ความเป็นเลิศเพื่อการอาชีพ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากีฬาไปสู่ความเป็นเลิศเพื่อการอาชีพใน 9 ชนิดกีฬา คือ ฟุตบอล เซปักตะกร้อ กอล์ฟ เทนนิส บิลเลียด สนุกเกอร์ มวยไทย มวยสากล การแข่งขันรถยนต์ และจักรยาน โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬา ได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหารทีม/สโมสร กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ 9 ชนิดกีฬา กลุ่มสื่อมวลชนด้านกีฬา และกลุ่มนักวิชาการด้านกีฬา เพื่ออาชีพ จำนวน 30 คน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าร้อยละ แลวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง ผลการวิจัยสรุปดังนี้

แนวทางการพัฒนากีฬาตะกร้อสู่อาชีพ

- 1.สร้างกระแสให้ประชาชนสนใจ นิยมดูแลนิยมเล่น โดยจัดกิจกรรมหลากหลาย
- 2.จัดตั้ง Fan Club เพื่อกระตุ้นคนดูให้สนใจเชียร์ทีมจังหวัดของตน
- 3.จัดการแข่งขันตั้งแต่ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับชาติให้มีความหลากหลาย เพื่อพัฒนาฝีมือนักกีฬา
- 4.พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีคุณภาพสูงสุด อย่างเป็นระบบ ในเรื่องการค้าตสรร นักกีฬา การพัฒนาทักษะ และการดำรงรักษานักกีฬา
- 5.จัดระบบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล
- 6.มีกฎหมายกีฬาเพื่อการอาชีพ มีระเบียบที่แน่ชัด
- 7.จัดสรรรายได้ของนักกีฬา ให้เพียงพอแก่การครองชีพ
- 8.รัฐควรลงทุน สร้างสนามแข่งขันที่เป็นมาตรฐาน แลมอบให้สโมสรตะกร้ออาชีพบริหารจัดการ
- 9.มีการประชาสัมพันธ์ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีการแข่งขัน

ไรแมน บุญถม (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย 2) สร้าง รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และ 3) ทดสอบรูปแบบการพัฒนา นักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทางด้านกีฬามวยสากลสมัครเล่น ได้แก่ ผู้บริหารสมาคมกีฬา ผู้ตัดสิน นักวิชาการ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน กีฬา สื่อมวลชน ผู้สนับสนุน นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติ จำนวน 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าความถี่

ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t (t -test) การวิเคราะห์ องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant) ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบการพัฒนา นักกีฬา มวยสู่นักกีฬา มวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ การคัดเลือกนักกีฬา มวยสากลสมัครเล่น การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา มวยสากลสมัครเล่น การจัดหาประสบการณ์ การแข่งขัน การสนับสนุน และการบริหารจัดการ 2) รูปแบบ การพัฒนา นักกีฬา มวยสู่นักกีฬา มวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทยประกอบด้วย แนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ การดำเนินการพัฒนาใน 5 องค์ประกอบ เงื่อนไขและข้อจำกัดของรูปแบบ 3) ผลการทดสอบ ความถูกต้องของรูปแบบ โดยนำไปใช้กับสภาพจริงในการพัฒนา นักกีฬา มวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย และนักกีฬา มวยสากลสมัครเล่นที่ไม่ใช่ทีมชาติไทยด้วยการวิเคราะห์ จำแนกประเภทปรากฏว่ารูปแบบนี้สามารถทำนายได้ผลเท่ากับร้อยละ 87 ดังนั้น รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้ได้จริง

ประสงค์ สุระพล (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จ ของนักกีฬา ยกน้ำหนักทีมชาติไทย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬา ยกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัลและความภาคภูมิใจ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความสำเร็จของนักกีฬา ยกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ 3) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬา ยกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการ ได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬา ยกน้ำหนัก ได้แก่ ผู้บริหารกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมยกน้ำหนักฯ และสโมสรสมาชิก ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬา ยกน้ำหนัก จำนวน 450 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) การ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวแปรด้วยวิธี Block wise selection แบบขั้นตอน Stepwise เพื่อพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬา ยกน้ำหนักทีมชาติไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จของนักกีฬา ยกน้ำหนักทีมชาติไทยมีความสำคัญ อยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ ด้านการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬา ด้านการพัฒนาศักยภาพของ นักกีฬา ด้านการแข่งขันการ วิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา และด้าน การสนับสนุนและการส่งเสริม 2) ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์สูงต่อความสำเร็จของนักกีฬา ยกน้ำหนัก ทีมชาติไทยในการได้รับเหรียญรางวัล และความภาคภูมิใจ และปัจจัยด้านการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา มีความสัมพันธ์กันสูงกับด้านการแข่งขัน การวิเคราะห์และการประเมินผล ด้านการค้นหาและคัดเลือก

นักกีฬา และด้านการบริหารจัดการของสมาคมกีฬา 3) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนัก ทีมชาติไทย แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ การได้รับเหรียญรางวัล และการได้รับความภาคภูมิใจ (1) สมการ พยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับเหรียญรางวัล สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ร้อยละ 61.80 และมี 7 ปัจจัยย่อย ของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ที่มีค่าพยากรณ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 6 ตัว ได้แก่ สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาจากสโมสรสมาชิก ได้คัดเลือกนักกีฬาจากผลการแข่งขัน สมาคมฯ ได้เป็น เจ้าภาพจัดการแข่งขันยกน้ำหนักระดับนานาชาติการเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา การพัฒนาศักยภาพนักกีฬา มีการเก็บตัวและฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 1 ตัว ได้แก่ การจัดให้มีนักวิทยาศาสตร์ การกีฬา นักโภชนาการ นักกายภาพบำบัด และแพทย์ประจำทีมร่วมปฏิบัติงาน (2) สมการพยากรณ์ความสำเร็จของนักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติไทย ในการได้รับความภาคภูมิใจ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จได้ ร้อยละ 76.10 และมี 12 ปัจจัยย่อย ของปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ที่มีค่าพยากรณ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นปัจจัยที่ส่งผลทางบวก จำนวน 8 ตัว ได้แก่ สมาคมฯ มีวิสัยทัศน์ที่ดีในการบริหารจัดการ การ ค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาที่มีโครงสร้างร่างกายเหมาะสมสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์การพัฒนาบุคลากรกีฬา ยกน้ำหนัก การประเมินศักยภาพนักกีฬาตนเองและคู่แข่ง การค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาผู้ที่มี สมรรถภาพทางจิตดีสมาคมฯ ดำเนินงานตามพันธกิจ การส่งทีมนักกีฬาชาย-หญิง เข้าร่วมการแข่งขัน ระดับนานาชาติการเชิดชูเกียรติแก่นักกีฬา ปัจจัยที่ส่งผลทางลบ จำนวน 4 ตัว ได้แก่ การนำหลัก ธรรมมาภิบาลมาบริหารจัดการ การป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา การสร้างภาพลักษณ์และกระแสนิยม การส่งผู้ตัดสินไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติ

โกศล รอดมา (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในสถาบันการพลศึกษา (2) เพื่อนำเสนอยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา และ (3) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬา เพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ซึ่งเป็นการวิจัยแบบผสม คือเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา ได้แก่ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอนกีฬา และนักกีฬา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 296 คน โดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ประกอบด้วย คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นผู้บริหารของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 6 คน ใช้วิธีการสนทนากลุ่ม ในการทดสอบความตรงและความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยเทคนิคเดลฟาย จำนวน 17 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์กีฬาฯ ในภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ใน

ระดับมาก และด้านสวัสดิการ ด้านการประชาสัมพันธ์ด้านการวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง และจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนได้เสียเสียกับศูนย์กีฬาฯ ส่วนใหญ่พบว่า ขาดนโยบายในการกำหนดทิศทางในด้านความสัมพันธ์กับชุมชน รวมถึงขาดยุทธศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติจริง และในกระบวนการพัฒนานักกีฬา ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในวิทยาเขตต่างๆ ไม่เป็นไปตามแผนการดำเนินงาน (2) ในการศึกษา การนำยุทธศาสตร์โดยการสอนทากลุ่ม พบว่าด้านการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในสถาบันการพลศึกษา ด้านการสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีความสามารถสูงสุด ด้านการ พัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬา และด้านการสร้างเสริมประสบการณ์ การแข่งขันและจัดการแข่งขัน อยู่ในระดับมากที่สุด และ (3) จากการศึกษาความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ โดยเทคนิคเดลฟาย พบว่ายุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) การพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา 2) การสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาให้มีความสามารถสูงสุด 3) การพัฒนาสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านกีฬา เพื่อรองรับ การบริการทั้งการฝึกซ้อมและการแข่งขัน 4) การสร้างเสริมประสบการณ์การแข่งขันและการจัดการแข่งขัน มีค่าความตรงอยู่ในระดับมาก

6. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การวิจัยเชิงคุณภาพนั้นมนุษย์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญที่สุดซึ่งนักวิจัยใช้ภาษาในการสื่อสาร พูดคุย หรือที่เรียกเป็นทางการว่า การสัมภาษณ์ โดยในการเก็บข้อมูลไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านข้อเท็จจริง ข้อมูลความคิดเห็น และเจตคติ รูปแบบการสัมภาษณ์นั้นมีตั้งแต่การสัมภาษณ์ที่เป็นทางการ มีคำถามทั้งที่มีโครงสร้างและกึ่งโครงสร้างและการพูดคุยอย่างเป็นกันเองเพื่อค้นหาความหมาย ความจริงจากผู้ให้สัมภาษณ์หรือที่เรียกว่า “การสัมภาษณ์เชิงลึก”

การสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไป เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึก การสัมภาษณ์ลุ่มลึก การสัมภาษณ์แนวลึก เป็นต้น ซึ่งเป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลโดยไม่ใช่แบบสอบถาม จะมีแนวของข้อคำถามให้ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้สอบถามผู้ให้สัมภาษณ์ในลักษณะการเจาะลึก และต้องอาศัยความสามารถพิเศษของผู้สัมภาษณ์ในการค้นหารายละเอียดในประเด็นที่ศึกษาอย่างลึกซึ้ง ซึ่งการสัมภาษณ์เชิงลึกมักจะศึกษาในประชากรกลุ่มเล็กๆ เช่น ผู้บริหาร นักการเมือง ผู้นำทางวิชาการ ผู้นำท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน เป็นต้น โดยที่การสัมภาษณ์เชิงลึกนั้นมีได้มุ่งหวังจะให้ถูกสัมภาษณ์เลือกคำตอบที่นักวิจัยคิดไว้ก่อนหรือสัมภาษณ์เพียงครั้งเดียว แต่ต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เลือกคำตอบที่นักวิจัยคิดไว้ก่อนหรือสัมภาษณ์เพียงครั้งเดียวแต่ต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็น ให้คำอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความสำคัญของเรื่องและสถานการณ์ ตลอดจนความเชื่อ ความหมายต่างๆ อย่างลึกซึ้งในแง่มุมต่างๆ

จากความหมายของการสัมภาษณ์เชิงลึก จึงสรุปได้ว่า การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล ซึ่งผู้สัมภาษณ์ต้องหาประเด็นที่จะสัมภาษณ์มาอย่างดี ส่วนใหญ่การสัมภาษณ์เชิงลึกจะศึกษาในกลุ่มประชากรเล็ก ๆ และเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในประเด็นที่จะสัมภาษณ์

7. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

7.1 ทฤษฎีจัดการองค์การ

วิจิตร ศรีสอาน (2536) กล่าวว่าตามทฤษฎีองค์การในการบริหารจัดการนั้น ถือว่าองค์ประกอบสำคัญมีสองส่วน คือ “งาน” และ “คน” ในขณะที่ ทรัพยากรการบริหารที่สำคัญมี 4 อย่าง หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า 4M ซึ่งได้แก่บุคลากร (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) หากมีการบริหารจัดการปัจจัยทั้ง 4 ด้าน อย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือตามเป้าหมายที่วางไว้โดยเฉพาะถ้าหากมีการบริหารจัดการ “งาน” และ “คน” อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพร (ศิริอร) ชันธหัตถ์ (2549) สรุปว่าการจัดการมีความหมายคล้ายกับการบริหาร คือหมายถึงกิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ดำเนินการเพื่อให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และการจัดการ (Management) องค์ประกอบการบริหารประกอบด้วย 4M

1. คน (Man) หมายถึง การบริหารกำลังคน การใช้คนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับงานให้มากที่สุด
2. เงิน (Money) หมายถึง การบริหารเงิน การจัดสรรเงินให้ใช้จ่ายต้นทุนน้อยที่สุดและให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
3. วัสดุอุปกรณ์ (Materials) หมายถึง การบริหารวัสดุในการดำเนินงาน การทำให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุด หรือเกิดประโยชน์สูงสุด
4. การจัดการ (Management) คือการจัดการ เป็นกระบวนการจัดการบริหารควบคุมเพื่อใช้งานทั้งหมด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่

จากทฤษฎี 4M การจัดการองค์การ จึงสรุปได้ว่า ทรัพยากรการบริหารจัดการต้องอาศัยปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย ประกอบด้วย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

7.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการกีฬา

การกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลหลายประการ กีฬาเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะพัฒนาคนในชาติให้เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์มีจิตใจสดชื่น แจ่มใสร่าเริง ซึ่งเป็นความต้องการ

ขั้นพื้นฐานของมนุษย์กีฬาเป็นสิ่งที่ส่งเสริม สร้างสรรค์ให้เกิดคุณธรรม สามัคคีธรรมของประชากรทั่วโลกได้เป็นอย่างดี (ประนัย จันทประดิษฐ์. 2524: 11) กีฬา คือ กิจกรรมหรือประสบการณ์ที่อาจจะมีการใช้กำลังของร่างกายมากหรือน้อยอย่างใดอย่างหนึ่งตามแบบประเพณี หรือกฎข้อบังคับที่ได้วางไว้เพื่อความสนุกสนานหรือเพื่อนันทนาการในเวลาว่าง ซึ่งอาจเป็นในร่มหรือกลางแจ้งก็ได้ (เผชิญ ธีรานนท์. 2523: 5 อ้างอิงจาก Webster Dictionary.n.d.)

ลักษณะที่สำคัญของกีฬา วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2525: 7-10) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของกีฬา ไว้ดังต่อไปนี้

1. กีฬามักจะมีพิธีหรือสิ่งที่เป็นสัญลักษณ์สำหรับการแข่งขันที่มีการปฏิบัติเป็นประจำ เช่น มีการร้องเพลงชาติก่อนหรือหลังการแข่งขัน หัวหน้าชุด ผู้ฝึก หรือผู้เล่นของแต่ละฝ่ายมีการทักทายหรือจับมือก่อนและหลังการเล่นหรือแข่งขัน
2. กีฬาเป็นกิจกรรมที่มีสถานที่เล่นซึ่งจัดไว้โดยเฉพาะสำหรับกีฬาในแต่ละประเภทนั้นๆ เช่น สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล สระว่ายน้ำ สนามกรีฑา เป็นต้น และตามปกติแล้วกีฬาแต่ละประเภทจะมีกฎกติกาการเล่นที่แน่นอน รวมทั้งมีการกำหนดระยะเวลาของการเล่นไว้อย่างชัดเจนด้วย ซึ่งอาจจะเป็นในเรื่องระยะเวลาหรือจำนวนเกมของการเล่นก็ได้
3. กีฬามีมาตรการ กฎระเบียบที่เป็นพิธีต้องเป็นจำนวนมากและค่อนข้างจะเป็นระบบสถาบัน คือ มีหน่วยงานที่เป็นผู้รักษามาตรการต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎและระเบียบที่ได้วางไว้เช่น มีองค์การระหว่างชาติเพื่อรับผิดชอบดูแลเพื่อให้การกีฬาทั้งประเภทสมัครเล่นและอาชีพให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่ได้วางไว้
4. กีฬามีลักษณะเป็นสถาบันสังคมอย่างหนึ่ง สถาบันสังคมนี้นี้ประกอบไปด้วยองค์การของสังคมซึ่งจัดดำเนินการ ควบคุมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกีฬา เช่น ชมรมการกีฬา ชุดแข่งขัน องค์การบริหารการกีฬาทั้งในระดับชาติและระหว่างชาติ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันสังคมทั้งสิ้น
5. กีฬาต้องอาศัยหลักการทางด้านวิชาการ ความรู้ทักษะ และอุปกรณ์ที่มากกว่าในระดับที่สูงกว่าเกม หลักวิชาการเหล่านี้อาจจะแบ่งเป็น 2 พวกใหญ่ๆ คือ หลักวิชาการของการกีฬาโดยตรง และหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา หลักวิชาการของกีฬาโดยตรงนั้น ได้แก่ (ก) ความรู้ที่จำเป็นและสำคัญในการกีฬา เช่น กฎกติกา กลวิธีการเล่น (ข) ทักษะที่จำเป็นและสำคัญของการกีฬา เช่น การรับ การส่ง การยิงประตูการป้องกันในกีฬาแฮนด์บอล และ (ค) ลักษณะของสถานที่และอุปกรณ์ที่เป็นในการเล่น เช่น ลูกบอล เครื่องแต่งกาย สนามเล่น
6. กีฬาจะมีขอบข่ายหรือระดับของการศึกษา ทั้งนี้เพราะว่า ในกีฬานั้นมีความจำเป็นจะต้อง มีความรู้ทักษะ ตลอดจนกลวิธีในการเล่นต่างๆ ในระดับสูง การที่จะได้มาซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้เล่น

จะต้อง ได้รับการสอนและการเรียนรู้ที่เป็นพิธีรีตองจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และใช้เวลาในการเรียน และฝึกฝนที่นานพอสมควร จึงจะสามารถเล่นได้

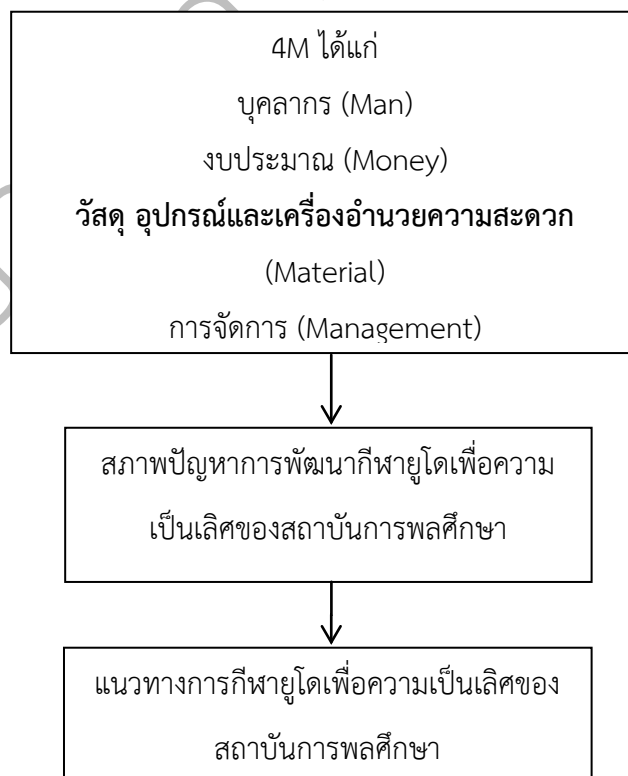
7. กีฬามีหลักและวิธีการปฏิบัติอย่างเป็นพิธีรีตอง และเขียนไว้ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร และที่เป็นที่เข้าใจกันมากกว่าในเกมโดยทั่วไป และในกีฬามีระเบียบและข้อบังคับที่มีความเข้มงวดมากกว่าในเกม

8. ลักษณะที่สำคัญยิ่งกว่ากีฬา คือ ผู้เล่นจะต้องมีทักษะและความสามารถทางด้านร่างกายสูง ซึ่งเป็นลักษณะที่มีความแตกต่างจากเกมโดยทั่วไป เมื่อเป็นเช่นนี้ในกีฬาจึงต้องมีการเรียนรู้และฝึกซ้อมโดยอาศัยหลักการและวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้มาซึ่งทักษะและความสามารถทางด้านร่างกายที่สูงที่สุดตามความต้องการในการกีฬาแต่ละประเภทนั้นๆ

9. ผลของการเล่นกีฬา ตามปกติแล้วจะไม่สามารถบอกล่วงหน้าได้จะบอกได้ก็ในเมื่อ การแข่งขันได้สิ้นสุดลงแล้วเท่านั้น

จากแนวคิดและทฤษฎีสามารถสรุปได้ว่า การกีฬา หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้มนุษย์มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง กีฬาต้องมีกฎกติกาการเล่น มีระเบียบวินัย และมีทักษะความรู้ต่าง ๆ ในกีฬานั้น ๆ มีสถานที่เฉพาะของแต่ละกีฬา

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยแบบผสม (Mixed method research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ร่วมกับวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

1. ผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 10 คน
2. นักกีฬาฟุตบอลของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1976) โดยกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้จะ ใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ตามสูตรคำนวณได้ 88 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสามารถรับรู้ถึงสภาพปัญหาได้อย่างแท้จริงผู้วิจัยจึงได้เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1976) โดยกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้จะ ใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ตามสูตรคำนวณดังต่อไปนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = จำนวนขนาดตัวอย่าง

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้(กำหนดให้เท่ากับ 0.05)

N = จำนวนทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

จากประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษา 17 วิทยาเขต จำนวนทั้งหมด 110 คน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬายูโด จำนวน 17 วิทยาเขต จำนวนทั้งหมด 110 คน

$$\text{สูตร } n = \frac{110}{1 + 110(0.05)^2}$$

$$n = 86.27$$

ดังนั้น จากการคำนวณด้วยสูตรดังกล่าวแล้วจะพบว่า จะต้องทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งหมดเท่ากับ 87 คน

จากประชากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกีฬายูโดของสถาบันการพลศึกษา จำนวน 17 วิทยาเขต จะนำมาเทียบบัญญัติไครยางค์แต่ละกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนี้

ประชากรทั้งหมด 110 จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง 87 คน

ผู้ฝึกสอนจำนวน 10 คน จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง 7.91 คน

นักกีฬาจำนวน 100 คน จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง 79.10 คน

เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น

ผู้ฝึกสอน 7.91 คน จะเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน

นักกีฬา 79.10 คน จะเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 คน

รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 88 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

2. ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำรา วารสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนากีฬา

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามและแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะขออาจารย์ที่ปรึกษา

5. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating scale) ประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาอยู่โตเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาโดยใช้หลักการบริหารจัดการ 4M

Man หมายถึง บุคคลหรือทรัพยากรบุคคล ในการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้ หมายถึงผู้ฝึกสอนกีฬาอยู่โต นักกีฬาอยู่โต และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกีฬาอยู่โต ของสถาบันการพลศึกษา

Money หมายถึง เงิน หรืองบประมาณ ในการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้ หมายถึงการจัดสรรงบประมาณ เงินที่สนับสนุนและนำไปบริหารจัดการให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

Material หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ ในการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้ หมายถึงการใช้วัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือในการฝึกซ้อมกีฬาให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพในการฝึกซ้อม

Management หมายถึง การบริหารจัดการการควบคุม เพื่อให้งานทั้งหมดเกิดประโยชน์สูงสุด

ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งระดับสภาพปัญหาออกเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2540, หน้า 153) มีเกณฑ์คะแนนดังต่อไปนี้ ระดับสภาพปัญหา

มากที่สุด	ให้คะแนน 5
มาก	ให้คะแนน 4
ปานกลาง	ให้คะแนน 3
น้อย	ให้คะแนน 2
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาในการพัฒนากีฬาอยู่โตเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ตามเกณฑ์ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538, หน้า 8-11)

เกณฑ์การให้คะแนน

4.50 - 5.00	หมายถึง มากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง มาก
2.50 - 3.49	หมายถึง ปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง น้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง น้อยมากที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาคุณภาพของเครื่องมือโดยหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Content validity) และเชิงเนื้อหา (Content validity) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงโครงสร้างเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2. นำเสนอแบบสอบถามที่ได้ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญโดยการใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย IOC (Index of item objective congruence) ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2543, หน้า 69)

ให้ +1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ให้ 0 หมายถึง ถ้าไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ให้ -1 หมายถึง ถ้าแน่ใจว่าคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้วผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำ จากนั้นนำมาปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนการนำไปทดลองใช้

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน (test-retest reliability) แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงตามมาตรฐาน จากนั้นทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2538)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะศิลปศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี เพื่อติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บแบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัย
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และทำหนังสือขอบคุณผู้ให้ความร่วมมือ
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ แล้วนำมาสร้างประเด็นที่เป็นปัญหาสำคัญเพื่อแนวทางในการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา
5. นำประเด็นปัญหาที่สำคัญมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อหาแนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตรวจสอบข้อมูลและรวบรวมข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์แบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์แบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 เกี่ยวกับสภาพปัญหาในการพัฒนากีฬายูโด เพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา นำมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในตอนต้นที่ 3 เกี่ยวกับสภาพปัญหาทั่วไปที่เกี่ยวกับการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา นำเสนอในรูปความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่
 - 1.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) โดยการคำนวณหาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, 2554 หน้า 179-186)
 - 1.2 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามแบบ มาตรฐานค่า (rating scale) ตามวิธี ของลิเคอร์ท (Likert scale) โดยใช้สถิติ สัมประสิทธิ์ แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 116-119; สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, 2554, หน้า 128-132)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 ค่าร้อยละ (percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic -- mean)

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation --SD)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาโยโด คือ เป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาโยโดและมีความสามารถในการบริหารจัดการในกีฬาโยโดได้เป็นอย่างดี เป็นผู้ที่สร้างชื่อเสียงและผลงานให้กับสถาบันการพลศึกษามาอย่างต่อเนื่องเป็นที่ยอมรับของสมาคมกีฬาโยโดและสถาบันการพลศึกษา จำนวน 5 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้เชี่ยวชาญกีฬาโยโด จำนวน 5 คน คือ เป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาโยโดและมีความสามารถในการบริหารจัดการในกีฬาโยโดได้เป็นอย่างดี เป็นผู้ที่สร้างชื่อเสียงและผลงานให้กับสถาบันการพลศึกษามาอย่างต่อเนื่องเป็นที่ยอมรับของสมาคมกีฬาโยโดและสถาบันการพลศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำสภาพปัญหาการพัฒนาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ที่ได้จากการศึกษาเชิงปริมาณในตอนที่ 1 นำมาเป็นประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อหาแนวทางการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ประสานงานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) คือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาโยโด ทั้งภายในและภายนอกสถาบันการพลศึกษา จำนวน 5 คน
2. ดำเนินการทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อหาแนวทางการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยใช้การบันทึกข้อมูลด้วยเครื่องช่วยบันทึกข้อมูล การจดบันทึกข้อมูล
4. สรุปรายงานการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากการบันทึกข้อมูลด้วยเครื่องช่วยบันทึกข้อมูลและการจดบันทึกข้อมูล และนำเสนอในรูปแบบความเรียงเป็นแนวทางการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยวิเคราะห์เนื้อหาแบบอุปนัยที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (Key informants) ในประเด็นที่ค้นหาคำตอบ และรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตารางต่างๆ ดังนี้

- ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- สภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

ตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาอายุโตของสถาบันการพลศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	62	56.4
หญิง	48	43.6
อายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	-	-
18 – 20 ปี	33	30
21 – 25 ปี	67	60.9
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	10	9.10
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	106	96.4
ปริญญาโท	4	3.60
ปริญญาเอก	-	-
สถานะ		
ผู้ฝึกสอน	10	9.10
นักกีฬา	100	90.9
ระดับวิทยฐานะ		
ขาว	19	17.3
เขียว	16	14.5
ฟ้า	23	20.9
น้ำตาล	20	18.2
น้ำตาลปลายดำ	7	6.4
ดำ	25	22.7
ระยะเวลาการฝึกยูโด		

ตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาโดยของสถาบันการพลศึกษา (ต่อ)

ต่ำกว่า 3 ปี	18	16.4
3 - 5 ปี	35	31.8
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	57	51.8
ค่าเฉลี่ยรวม	110	100

จากตาราง 4.1 พบว่า ด้านเพศส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมาคือเพศหญิง มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 ตามลำดับ

ด้านอายุ พบว่า ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 25 ปี มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 18 - 20 ปี มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และส่วนที่น้อยที่สุดคือ อายุ 25 ปีขึ้นไป มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 96.4 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ตามลำดับ

ด้านสถานะ พบว่า นักกีฬามีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 90.9 รองลงมาคือ ผู้ฝึกสอน มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

ด้านระดับวิทยฐานะ พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับวิทยฐานะ สายดำ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 รองลงมาคือสายฟ้า มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 2 สายน้ำตาล มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 สายขาว มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 สายเขียว มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และส่วนที่น้อยที่สุดคือสายน้ำตาลปลายดำ มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาการฝึก พบว่าส่วนใหญ่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามีระยะเวลาการฝึกมากกว่า 5 ปีขึ้นไป มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมามีระยะเวลาการฝึกระหว่าง 3 - 5 ปี มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 และส่วนที่น้อยที่สุดมีระยะเวลาการฝึกต่ำกว่า 3 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 ตามลำดับ

ตาราง 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาแต่ละด้าน

สภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของ สถาบันการพลศึกษา	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านบุคลากร (Man)	3.37	0.11	ปานกลาง
2. ด้านงบประมาณ (Money)	3.38	0.12	ปานกลาง
3. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก สะดวก (Materials)	3.26	0.15	ปานกลาง
4. ด้านการจัดการ (Management)	3.30	0.17	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.14	ปานกลาง

จากตาราง 4.2 พบว่า สภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาแต่ละด้าน มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือด้านงบประมาณ (Money) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 (S.D.= 0.12) รองลงมาคือด้านบุคลากร (Man) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 (S.D.= 0.11) และน้อยที่สุดคือด้านการจัดการ (Management) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (S.D.= 0.14)

ตาราง 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความ
เป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคลากร (Man)

สภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความ เป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านบุคลากร (Man)			
1. ผู้ฝึกสอนมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ตรงต่อเวลา	3.4	1.43	ปานกลาง
2. ความรับผิดชอบของผู้จัดการทีมมีความชัดเจน	3.31	1.35	ปานกลาง
3. ผู้ฝึกสอนมีจำนวนเพียงพอต่อนักกีฬา	3.55	1.20	มาก
4. ผู้ฝึกสอนมีความรู้ความสามารถในทักษะ เทคนิค ของกีฬายูโด	3.32	1.40	ปานกลาง
5. ฝึกสอนสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับ นักกีฬา	3.43	1.41	ปานกลาง
6. ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา	3.45	1.31	ปานกลาง
7. ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะ และการให้อภัย ของนักกีฬา	3.15	1.55	ปานกลาง
8. การขาดคู่ซ้อมที่เหมาะสมของนักกีฬา	3.27	1.35	ปานกลาง
9. การเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ ฝึกสอน	3.43	1.35	ปานกลาง
10. นักกีฬาเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บระหว่างการ ฝึกซ้อมของนักกีฬา	3.41	1.21	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.37	0.11	ปานกลาง

จากตาราง 4.3 พบว่า สภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคลากร (Man) มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D.= 1.31) และน้อยที่สุดคือ ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะ และการให้อภัยของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 (S.D.= 1.55)

ตาราง 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความ
เป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ในด้านงบประมาณ (Money)

สภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความ เป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านงบประมาณ (Money)			
1.เบียดเบียนระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.55	1.19	มาก
2.การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ	3.49	1.1	ปานกลาง
3.งบประมาณในการส่งนักกีฬาไปฝึกซ้อมและเข้าร่วมการแข่งขัน	3.38	1.19	ปานกลาง
4.การสนับสนุนเมื่อประสบผลสำเร็จ	3.46	1.2	ปานกลาง
5.ความเพียงพอที่ได้รับงบประมาณจากหน่วยงาน	3.34	1.05	ปานกลาง
6.การจัดงบประมาณด้านการรักษาพยาบาล และตรวจสุขภาพนักกีฬา ระหว่างฝึกซ้อมและหลังการแข่งขัน	3.11	1.12	ปานกลาง
7.การจัดอาหารโภชนาการที่เหมาะสมกับนักกีฬาในระหว่างเก็บตัว และแข่งขัน	3.29	1.09	ปานกลาง
8.ความสะดวกรวดเร็วในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการฝึกซ้อมและ แข่งขัน	3.36	1.1	ปานกลาง
9.ความเพียงพอของงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ฝึกซ้อมและ แข่งขัน	3.44	1.15	ปานกลาง
10.ความเหมาะสมของงบประมาณในการทำทีมที่ได้รับในภาพรวม	3.43	1.05	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.38	0.12	ปานกลาง

จากตาราง 4.4 สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมกีฬาประเภททีมของสถาบันการพลศึกษา
ด้านงบประมาณ (Money) มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบียดเบียนระหว่างการฝึกซ้อมและแข่งขัน โดย
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันใน
ต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D.= 1.10)และน้อยที่สุดคือ .การจัดงบประมาณด้านการ
รักษาพยาบาล และตรวจสุขภาพนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและหลังการแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.11 (S.D.= 1.12)

ตาราง 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ในด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material)

สภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศ ของสถาบันการพลศึกษา	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material)			
1.มีสนามฝึกซ้อม สำหรับนักกีฬาโยโดเป็นการเฉพาะ	3.41	1.34	ปานกลาง
2.สนามฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	3.39	1.30	ปานกลาง
3.ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกซ้อม	3.39	1.28	ปานกลาง
4.มีห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเหมาะสมกับนักกีฬา	3.29	1.27	ปานกลาง
5.สถานที่พักนักกีฬามีความพร้อมและเหมาะสมกับนักกีฬา	3.08	1.15	ปานกลาง
6.ความเพียงพอของห้องเปลี่ยนชุด ห้องสุขาและห้องอาบน้ำ	3.06	1.22	ปานกลาง
7.มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา	3.4	1.18	ปานกลาง
8.อุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันได้มาตรฐาน	3.34	1.26	ปานกลาง
9.การซ่อมบำรุงอุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.25	1.20	ปานกลาง
10.ระบบการซักเสื้อผ้าสำหรับนักกีฬา	3.04	1.30	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.26	0.15	ปานกลาง

จากตาราง 4.5 พบว่า สภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ มีสนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาโยโดเป็นการเฉพาะ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (S.D.= 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D.= 1.18) และน้อยที่สุดคือ ความเพียงพอของห้องเปลี่ยนชุด ห้องสุขาและห้องอาบน้ำ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 (S.D.= 1.22)

ตาราง 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความ
เป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ในด้านการจัดการ (Management)

สภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความ เป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดการ (Management)			
1. มีการจัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักศึกษา	3.03	1.28	ปานกลาง
2. การจัดตารางเวลาพักผ่อนให้กับนักศึกษา	3.1	1.24	ปานกลาง
3. การจัดตารางเวลาการฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม	3.15	1.27	ปานกลาง
4. การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากล	3.55	1.18	ปานกลาง
5. การจัดโภชนาการให้กับนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.44	1.16	ปานกลาง
6. มีการจัดหาคู่ซ้อมที่มีระดับใกล้เคียงกันหรือดีกว่า	3.42	1.36	ปานกลาง
7. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม	3.45	1.18	ปานกลาง
8. จัดทีมกายภาพบำบัด ดูแลนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.27	1.24	ปานกลาง
9. การจัดกิจกรรมสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับนักศึกษาหลังการฝึกซ้อม	3.18	1.18	ปานกลาง
10. การจัดยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.43	1.23	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.30	0.17	ปานกลาง

จากตาราง 4. พบว่า สภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ในด้านการจัดการ (Management) มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D.= 1.18) รองลงมาคือการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อมโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (S.D.= 1.18) และน้อยที่สุดคือมี การจัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (S.D.= 1.28)

ตาราง 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความ
เป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

สภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความ เป็นเลิศของสถาบัน การพลศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านบุคลากร (Man)			
1. ผู้ฝึกสอนมีความรับผิดชอบต่อนักกีฬาที่ ตรงต่อเวลา	3.40	1.43	ปานกลาง
2. ความรับผิดชอบของผู้จัดการทีมที่มีความชัดเจน	3.31	1.35	ปานกลาง
3. ผู้ฝึกสอนมีจำนวนเพียงพอต่อนักกีฬา	3.55	1.20	มาก
4. ผู้ฝึกสอนมีความรู้ความสามารถในทักษะ เทคนิคของกีฬาโยโด	3.32	1.40	ปานกลาง
5. ผู้ฝึกสอนสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับนักกีฬา	3.43	1.41	ปานกลาง
6. ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา	3.45	1.31	ปานกลาง
7. ความมีน้ำใจ นักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะ และการให้อภัยของนักกีฬา	3.15	1.55	ปานกลาง
8. การขาดคู่ซ้อมที่เหมาะสมของนักกีฬา	3.27	1.35	ปานกลาง
9. การเคารพเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ฝึกสอน	3.43	1.35	ปานกลาง
10. นักกีฬาเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บระหว่างการฝึกซ้อมของนักกีฬา	3.41	1.21	ปานกลาง
ด้านงบประมาณ (Money)			
1. เบียดเบียนระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน	3.55	1.19	มาก
2. การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ	3.49	1.10	ปานกลาง
3. งบประมาณในการส่งนักกีฬาไปฝึกซ้อมและเข้าร่วม การแข่งขัน	3.38	1.19	ปานกลาง
4. การสนับสนุนเมื่อประสบผลสำเร็จ	3.46	1.20	ปานกลาง
5. ความเพียงพอที่ได้รับงบประมาณจากหน่วยงาน	3.34	1.05	ปานกลาง
6. การจัดงบประมาณด้านการรักษาพยาบาล และตรวจสอบสุขภาพ	3.11	1.12	ปานกลาง
นักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและหลังการแข่งขัน			
7. การจัดอาหารโภชนาการที่เหมาะสมกับนักกีฬาในระหว่างเก็บ ตัวและแข่งขัน	3.29	1.09	ปานกลาง
8. ความสะดวกรวดเร็วในการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อการฝึกซ้อม และแข่งขัน	3.36	1.10	ปานกลาง
9. ความเพียงพอของงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.44	1.15	ปานกลาง
10. ความเหมาะสมของงบประมาณในการทำทีมที่ได้รับใน ภาพรวม	3.43	1.05	ปานกลาง

ตาราง 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนานักกีฬาอายุโตเพื่อความเป็นเลิศ
ของสถาบันการพลศึกษา (ต่อ)

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
(Material)

1.มีสนามฝึกซ้อม สำหรับนักกีฬาอายุโตเป็นการเฉพาะ	3.41	1.34	ปานกลาง
2.สนามฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	3.39	1.30	ปานกลาง
3.ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกซ้อม	3.39	1.28	ปานกลาง
4.มีห้องเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายเหมาะสมกับนักกีฬา	3.29	1.27	ปานกลาง
5.สถานที่พักนักกีฬามีความพร้อมและเหมาะสมกับนักกีฬา	3.08	1.15	ปานกลาง
6.ความเพียงพอของห้องเปลี่ยนชุด ห้องสุขาและห้องอาบน้ำ	3.06	1.22	ปานกลาง
7.มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา	3.40	1.18	ปานกลาง
8.อุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันได้มาตรฐาน	3.34	1.26	ปานกลาง
9.การซ่อมบำรุงอุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.25	1.20	ปานกลาง
10.ระบบการซักเสื้อผ้าสำหรับนักกีฬา	3.04	1.30	ปานกลาง
ด้านการจัดการ (Management)			
1.มีการจัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักกีฬา	3.03	1.28	ปานกลาง
2.การจัดตารางเวลาพักผ่อนให้กับนักกีฬา	3.10	1.24	ปานกลาง
3.การจัดตารางเวลาการฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม	3.15	1.27	ปานกลาง
4.การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากล	3.55	1.18	ปานกลาง
5.การจัดโภชนาการให้กับนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.44	1.16	ปานกลาง
6.มีการจัดหาโค้ชที่มีระดับใกล้เคียงกันหรือดีกว่า	3.42	1.36	ปานกลาง
7.การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม	3.45	1.18	ปานกลาง
8.จัดทีมกายภาพบำบัด ดูแลนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.27	1.24	ปานกลาง
9.การจัดกิจกรรมสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับนักกีฬาหลังการฝึกซ้อม	3.18	1.18	ปานกลาง
10.การจัดยานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อมและแข่งขัน	3.43	1.23	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.33	0.146	ปานกลาง

จากตาราง 4.7 พบว่า ด้านบุคลากร (Man) มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31) และน้อยที่สุดคือ ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะและการให้อภัยของนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 (S.D. = 1.55)

ด้านงบประมาณ (Money) มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขันมีมูลค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10) และน้อยที่สุดคือ ตรวจสอบสุขภาพนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและหลังการแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 (S.D. = 1.12)

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาทุติยภูมิเป็นการเฉพาะมีปัญหามากที่สุดมีโดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18) และน้อยที่สุดคือ ระบบการซักเสื้อผ้าสำหรับนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 (S.D. = 1.30)

ด้านการจัดการ (Management) มีระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18) และน้อยที่สุดคือ การจัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (S.D. = 1.28)

เชิงคุณภาพ

จากนั้น ผู้วิจัยได้นำสภาพปัญหาที่มีปัญหาสูง 2 อันดับแรกของแต่ละด้านมาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการทางด้านกีฬาทุติยภูมิ มีประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬายูโดอย่างน้อย 5 ปี และเป็นผู้ที่สร้างผลงานและชื่อเสียงให้กับสถาบันการพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ให้แนวทางการพัฒนากีฬาทุติยภูมิเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ไว้ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านที่ 1

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31)

แนวทางการพัฒนากีฬาทุติยภูมิเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาด้านบุคลากร (Man) คือ จัดหาทีมงานผู้ฝึกสอนให้เพียงพอต่อนักกีฬาเพราะผู้ฝึกสอนคือส่วนที่สำคัญที่สุดและผู้ฝึกสอนมีส่วน

สำคัญอย่างยิ่งต่อความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬาเพราะผู้ฝึกสอนต้องควบคุมดูแลนักกีฬาให้อยู่ในระเบียบวินัยและรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อม

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบี้ยเลี้ยงระหว่ำฝึกซ้อม และแข่งขันมีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านงบประมาณ (Money) คือ ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนด้านงบประมาณให้กับนักกีฬาในเรื่องของเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมและแข่งขันรวมถึงการส่งแข่งในต่างประเทศ การส่งแข่งในต่างประเทศต้องขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬายูโดเพื่อสนับสนุนและส่งเข้าร่วมการแข่งขันและต้องทำโครงการแลกเปลี่ยนเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ก่อน

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬายูโดเป็นการเฉพาะมีปัญหามากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) คือ สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์การฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการฝึกซ้อมกีฬาให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสถาบันการพลศึกษาต้องให้การสนับสนุนและจัดหาสนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้กับนักกีฬาหรือขอใช้สถานที่และอุปกรณ์ร่วมกับหน่วยงานอื่นที่อยู่ใกล้เคียง

ด้านการจัดการ (Management) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านการจัดการ (Management) คือ มีการวางแผนการทำงานและปฏิบัติตามแผนและสนับสนุนผู้ฝึกสอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมอบรมและพัฒนาแผนการฝึกซ้อมให้ทันสมัยตามมาตรฐานสากลและศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมผู้ฝึกสอนต้องมีความชำนาญในอุปกรณ์นั้น ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้กับนักกีฬาและบริหารจัดการเวลาในการใช้ให้เหมาะสมกับนักกีฬา

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านที่ 2

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อ นักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของ นักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคลากร (Man) คือ ควรจัดการเรียนการสอนวิชายูโดเพื่อผลิตบุคลากรในการสอนกีฬายูโด ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนมีส่วนสำคัญในการที่จะทำให้ นักกีฬามีความรับผิดชอบต่อการ ฝึกซ้อม ปลูกฝังระเบียบวินัยให้กับนักกีฬา จัดรูปแบบการฝึกซ้อมให้มีความน่าสนใจและสร้างแรงจูงใจ ในการมาฝึกซ้อม

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อม และแข่งขันมีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านงบประมาณ (Money) คือ จัดหาผู้สนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ จากภาครัฐและเอกชน เพื่อมาสนับสนุนในเรื่อง เบี้ยเลี้ยงของนักกีฬาและการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ เนื่องจากการส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ในต่างประเทศต้องใช้งบประมาณค่อนข้างมาก การขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดอาจจะ ไม่เพียงพอ

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า ระดับสภาพ ปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬายูโดเป็นการเฉพาะมีปัญหามากที่สุดมีโดยค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) คือ กำหนดคุณลักษณะของสนามและอุปกรณ์การ ฝึกซ้อมให้ได้มาตรฐานสำหรับกีฬายูโด ของบในการจัดซื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน กำหนดราคาให้สอดคล้องกับราคาตลาด

ด้านการจัดการ (Management) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรม การฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านการจัดการ (Management) คือ หน่วยงานต้นสังกัดส่งบุคลากรพัฒนาความรู้ อบรมผู้ฝึกสอน การอบรมผู้ตัดสิน

เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมให้ได้มาตรฐานตามกติกาสากล และให้หน่วยงานต้นสังกัดสนับสนุนอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านที่ 3

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคลากร (Man) คือ บรรจุกุคลากรที่มีความรู้ในด้านกีฬายูโดเพื่อให้มีความเพียงพอต่อนักกีฬาและได้ผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถในชนิดกีฬายูโดโดยเฉพาะ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา คือ สร้างแรงกระตุ้นให้กับนักกีฬา การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่หลากหลาย การใช้สื่อนวัตกรรมในการสอนที่เหมาะสม

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบียดเบียนระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขันมีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านงบประมาณ (Money) คือ การเขียนงบประมาณรองรับในเรื่องของเบียดเบียนในการฝึกซ้อมและแข่งขัน จัดหาผู้สนับสนุนจากหน่วยงานท้องถิ่นหรือชมรมผู้ปกครอง การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ คือ ทำแผนของบจากสถาบันการพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทยหรือสมาคมคกกกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬายูโด เพื่อสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬายูโดเป็นการเฉพาะมีปัญหาที่มากที่สุดมีโดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) คือ ทำแผนรองรับการใช้งบประมาณในการขอจัดซื้อสนามยูโดและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกซ้อม และขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อให้ได้สนามและอุปกรณ์ตามความเหมาะสม

ด้านการจัดการ (Management) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหาที่มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านการจัดการ (Management) คือ มีการวางแผนในการส่งบุคลากรเข้าร่วมการอบรม พัฒนาความรู้ทั้งในและต่างประเทศเพื่อให้ความเข้าใจใน กฎกติกาที่เป็นปัจจุบันเพื่อที่จะได้จัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยและมีความเป็นสากลทั้งในเรื่องของกติกาและการปฏิบัติตัวในการเข้าร่วมการแข่งขัน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก จัดหาหน่วยงานที่สามารถสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับนักกีฬา หรือ ทำแผนรองรับการใช้เงินในการซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านที่ 4

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อ นักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของ นักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคลากร (Man) คือ ต้องมีตำแหน่งเพื่อบรรจุบุคลากรที่มีอยู่หรือบรรจุใหม่เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญกีฬายูโดหรือมีการจ้างผู้ฝึกสอนกีฬายูโดโดยวิทยาเขตเป็นผู้รับผิดชอบด้านงบประมาณการจ้างผู้ฝึกสอนและส่งเสริมการอบรมพัฒนาความรู้จากสมาคมหรือการส่งเข้าร่วมอบรมในต่างประเทศทั้งระดับชาติและนานาชาติ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬามีการฝึกซ้อมและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นผู้ฝึกสอนที่มีความเชี่ยวชาญเป็นที่ยอมรับของนักกีฬา การเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้แก่นักกีฬา จัดกิจกรรมที่หลากหลาย การส่งเข้าร่วมการแข่งขันระดับชาตินานาชาติ มีการจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้กับนักกีฬา เช่น หอพัก อาหาร ที่กล่าวมานั้นก็จะสามารถทำให้นักกีฬามีความรับผิดชอบในการฝึกซ้อมมากยิ่งขึ้น

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อม และแข่งขันมีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านงบประมาณ (Money) คือ เพิ่มการเก็บตัวตลอดปีเพื่อรองรับการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้กับนักกีฬาได้อย่างเหมาะสม วิทยาเขตต้องสนับสนุนงบประมาณในการจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้กับนักกีฬาและจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ การส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ คือ การจัดทำโครงการขอเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ ขอสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น ๆ หรือสมาคมกีฬาจังหวัด

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า ระดับสภาพ ปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬายูโดเป็นการเฉพาะมีปัญหามากที่สุดมีโดยค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) คือ วิทยาเขตนั้น ๆ ต้องช่วยจัดสรรงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อมและสนามฝึกซ้อม ปรับระเบียบเรื่องของราคาชุดแข่งขันให้มีความเหมาะสมและตรงกับราคาจริง

ด้านการจัดการ (Management) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านการจัดการ (Management) คือ การพัฒนาผู้ฝึกสอนและนักกีฬา วิทยาเขตให้การสนับสนุนให้เข้าร่วมการอบรมในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อให้มีความรู้มากยิ่งขึ้น มีการวางแผนการฝึกซ้อมในระยะยาวและการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม การทำแผนงบประมาณรองรับการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา

ผู้ให้ข้อมูลหลักท่านที่ 5

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31)

แนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคลากร (Man) คือ การไม่ได้บรรจุเป็นข้าราชการทำให้ทำงานไม่เต็มที่อาจจะเนื่องจากค่าตอบแทนที่ได้รับหรือผู้ฝึกสอนที่มีอยู่เปลี่ยนกีฬาสอนทำให้หน้าที่เปลี่ยนไป ดังนั้นแนวทางการแก้ไขคือ สรรวจผู้ฝึกสอนที่มีอยู่แล้วในสถาบันและผู้ฝึกสอนใหม่ที่มีคุณสมบัติในการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลเพื่อมาปฏิบัติหน้าที่ในการสอนฟุตบอล การขาดความรับผิดชอบการฝึกซ้อมของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนมีส่วนสำคัญที่สุดที่ต้องควบคุมนักกีฬาให้อยู่ในระเบียบวินัย เคร่งครัดในกฎ ระเบียบและบุคลากรในสถาบันต้องช่วยกันดูแลนักกีฬา

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขันมีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10)

แนวทางการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านงบประมาณ (Money) คือ โครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิดกีฬา ช่วยรองรับงบประมาณในเรื่องของเบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขันของนักกีฬาได้ รวมถึงการส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในต่างประเทศด้วย

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬายูโดเป็นการเฉพาะมีปัญหามากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) คือ ต้องมีการวางแผนการจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ การสร้างโรงยิมส์ฝึกซ้อมสำหรับกีฬายูโดต้องอาศัยหน่วยงานต้นสังกัดกำหนดงบประมาณรองรับ

ด้านการจัดการ (Management) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหาที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18)

แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านการจัดการ (Management) คือ ใช้โครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิดกีฬามารองรับการบริหารจัดการทั้งในเรื่องของ โปรแกรมการฝึกซ้อม การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม มีการวางแผนระยะยาว และยั่งยืน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาต่างๆในการพัฒนากีฬาของสถาบันการพลศึกษาให้มีความเป็นเลิศ
2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนากีฬาของสถาบันการพลศึกษาให้มีความเป็นเลิศ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาครั้งนี้ โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed method research) ระหว่างระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ซึ่งใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณก่อน โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาของสถาบันการพลศึกษา จำนวนทั้งหมด 115 คน มาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ผู้ฝึกสอน 10 คน และนักกีฬา 100 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1976) โดยกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้จะ ใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ที่ประชากรจำนวน 110 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 88 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีลักษณะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating scale) ประมาณค่า 5 ระดับเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาโดยแบ่งเป็น 4 ด้านตามทฤษฎี 4 M ได้แก่ 1. ด้านบุคลากร (Man) 2. ด้านงบประมาณ (Money) 3. ด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Material) 4. ด้านการจัดการ (Management) ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended question) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยการให้คะแนนข้อคำถามเป็นรายข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากนั้นจึงนำไปทำการทดลองกับกลุ่มนักกีฬาของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ไม่จัดอยู่ในกลุ่มประชากรของงานวิจัยนี้ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 ชุด เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม แล้วนำไปปรับปรุงและหาค่าความเชื่อมั่นของ

แบบสอบถามทั้งหมด โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งใช้เกณฑ์การยอมรับที่ค่าแอลฟา มากกว่าหรือเท่ากับ 0.75 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง ก่อนจะนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี ทำหนังสือถึงรองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาประจำวิทยาเขต ทั้ง 16 แห่ง หลังจากนั้นจึงดำเนินการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการนำสภาพปัญหาที่มีปัญหาสูงสุด 2 อันดับแรกของแต่ละด้านมาสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาแนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการเตรียมทีมกีฬาประเภททีมของสถาบันการพลศึกษา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ที่ 1. ได้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจสภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ดังนี้

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31) และน้อยที่สุดคือ ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะ และการให้อภัยของนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 (S.D. = 1.55)

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบี่ยงเลี้ยวระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขันมีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10) และน้อยที่สุดคือ ตรวจสอบคุณภาพนักกีฬาระหว่างฝึกซ้อมและหลังการแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 (S.D. = 1.12)

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬายูโดเป็นการเฉพาะมีปัญหามากที่สุดมีโดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18) และน้อยที่สุดคือ ระบบการซักเสื้อผ้าสำหรับนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 (S.D. = 1.30)

ด้านการจัดการ (Management) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18) และน้อยที่สุดคือ การจัดทำประกันอุบัติเหตุให้กับนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 (S.D. = 1.28)

จากวัตถุประสงค์ที่ 2. ได้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญทำให้ได้แนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา โดยผู้วิจัย ได้สรุปรวมประเด็นจากการสำรวจสภาพปัญหา ดังนี้

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักกีฬาโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.20) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.31)

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ เบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อมและแข่งขันมีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.19) รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 (S.D. = 1.10)

ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬายูโดเป็นการเฉพาะมีปัญหาที่มากที่สุดมีโดยค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 (S.D. = 1.34) รองลงมาคือ มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 1.18)

ด้านการจัดการ (Management) พบว่า ระดับสภาพปัญหามากที่สุดคือ การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหาที่มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 (S.D. = 1.18) รองลงมาคือ การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 (S.D. = 1.18)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

สภาพปัญหาการพัฒนากีฬายูโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน นักกีฬา พบว่ามีปัญหาเฉลี่ยโดยรวมคือ 3.32 อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อมูลส่วนบุคคล จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ฝึกสอนกีฬายูโด นักกีฬายูโด พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อาจเนื่องมาจากกีฬายูโดเป็นกีฬาต่อสู้ที่ต้องใช้พลังกำลังในการฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บได้ง่ายจึงอาจทำให้เพศหญิงเล่นกีฬายูโดน้อยกว่าเพศชาย และยังพบว่าส่วนใหญ่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามีอายุระหว่าง 21 - 25 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เนื่องจากจากสถาบันการพลศึกษาเปิดสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท จึงทำให้ผู้ฝึกสอนและ

นักกีฬามีระดับการศึกษาปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ด้านสถานะส่วนใหญ่เป็นนักกีฬามีระดับวิทยฐานะสายต่ำและมีระยะเวลาการฝึกมากกว่า 5 ปีขึ้นไปเนื่องจากนักกีฬาส่วนใหญ่ที่เข้ามาศึกษาในสถาบันการพลศึกษาเป็นนักกีฬาที่จบการศึกษาระดับมัธยมจากโรงเรียนกีฬาจากทั่วประเทศซึ่งอาจทำให้ได้รับการฝึกมาจากโรงเรียนกีฬาเป็นระยะเวลา 6 ปี ทำให้ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาส่วนใหญ่มีระยะเวลาการฝึก 5 ปีขึ้นไป

สภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา

ด้านบุคลากร (Man) พบว่า ผู้ฝึกสอนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักกีฬามีปัญหามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.55 รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬา โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.45 อาจเนื่องมาจากสถาบันการพลศึกษาขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านกีฬาโยโดและเนื่องจากการเรียนการสอนในวิชาโยโดไม่ได้จัดอยู่ในกีฬาบังคับตามหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาทำให้การผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในวิชาโยโดขาดแคลน ซึ่งสอดคล้องกับ เอนก ทิพริกซ์. (2546) กล่าวว่า การพัฒนาผู้ฝึกสอน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรผลิตผู้ฝึกสอนให้มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอและความรับผิดชอบต่อการฝึกซ้อมของนักกีฬาควรเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องควบคุมดูแลนักกีฬาให้มีระเบียบวินัยรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการฝึกซ้อม

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญกีฬาโยโดเกี่ยวกับสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดด้านบุคลากร (Man) จึงได้แนวทางการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา สรุปแนวทางได้ดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนไม่เพียงพอต่อนักกีฬา

แนวทางการพัฒนาควรจัดการเรียนการสอนวิชาโยโดในสถาบันการพลศึกษาเพื่อผลิตบุคลากรในวิชาโยโดมารองรับนักกีฬาและพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะของกีฬาโยโด ซึ่งสอดคล้องกับ อรรณา ทศนัยนา (2549) พบว่า ลักษณะบุคลากรที่ต้องการคือมีความรู้ตรงกับสายงาน มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความรู้และรักกีฬา มีความเป็นผู้นำและนักจัดการที่ดี เสียสละ มีความสามารถถ่ายทอดได้ดี หรือบรรจบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญกีฬาโยโดเพื่อให้มีจำนวนเพียงพอต่อนักกีฬาและสามารถพัฒนานักกีฬาโยโดของสถาบันให้มีความเป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์. (2543) กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุดองค์กรจะมีเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีราคาเพียงใดก็ตามถ้าหากขาดบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้ว เครื่องอุปกรณ์เหล่านั้นก็ไม่ก่อประโยชน์อันใด และถึงแม้ดำเนินงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำ

2. ความรับผิดชอบการซ้อมของนักกีฬา

แนวทางการพัฒนาผู้ฝึกสอนมีส่วนจำเป็นอย่างมากในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักกีฬาโดยการเสริมแรงจากภายในและภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับ มนตรี ริวทอง (2551) กล่าวว่าความรับผิดชอบ

ของนักกีฬา และการมีระเบียบวินัยในการฝึกซ้อม เรื่องนี้เป็นเรื่องจิตวิทยาระหว่างผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา ที่จะหา ความเข้าและตกลงกัน ด้านกฎระเบียบ การวางแผนและการจัดการ โปรแกรมการฝึกซ้อมและการสร้างจิตสำนึกที่ดีของกันและกัน การคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ที่ตนเอง ได้รับจึงเป็นสิ่งสำคัญหากทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกัน การพัฒนาฝีมือของนักกีฬาย่อมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีความสมบูรณ์และเกิดการพัฒนาศักยภาพซึ่งนักกีฬาจะเกิดความมุ่งมั่นต่อการฝึกซ้อมและการแข่งขัน โดยการจัดทำโปรแกรมการฝึกซ้อมให้เหมาะสมต่อนักกีฬาและมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนา นักกีฬาให้มีทักษะ เทคนิคเพิ่มขึ้น การจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักกีฬารู้สึกตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา เช่น การเชิญวิทยากรมาช่วยอบรม การส่งเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ การใช้จิตวิทยากับ นักกีฬาเพื่อให้กำลังใจและสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งสอดคล้องกับ สืบสาย บุญวิรุบุตร. (2540) กล่าวว่า จิตวิทยาการกีฬามีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพราะ จิตวิทยาการกีฬาเป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการแข่งขันหรือสิ่งแวดลอมพฤติกรรมการเล่น กีฬา

ด้านงบประมาณ (Money) พบว่า เบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อมและแข่งขันมีปัญหามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.55 รองลงมาคือ การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.49 อาจเนื่องมาจากงบประมาณมีข้อจำกัดในการเบิกจ่ายตามระเบียบของสถาบัน การพลศึกษาที่ได้กำหนดไว้ทำให้เบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อมและแข่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของ นักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544) ได้กล่าวว่า หน่วยงานต่าง ๆ ควรจัดสวัสดิการ ให้แก่นักกีฬา เพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการฝึกซ้อมและแข่งขันดียิ่งขึ้นต่อไปและควรเพิ่มเบี้ยเลี้ยงและ จัดสวัสดิการด้านอื่น ๆ ให้นักกีฬามากกว่าที่เป็นอยู่งบประมาณในแต่ละปีใช้ในการดำเนินงานได้อย่าง พอเพียง และการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศจำเป็นต้องใช้งบประมาณค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศจึงต้องมีการกำหนดคุณสมบัติหรือความ เหมาะสมในการเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ อาพันธ์ เตียวตระกูล (2548) กล่าวว่า งบประมาณเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้องค์กรกีฬาสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าองค์กรกีฬาได้รับงบประมาณไม่เพียงพอแล้วอาจทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ หรือถ้าปฏิบัติงานได้คงไม่มีประสิทธิภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญกีฬาโดยเกี่ยวกับสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโดยด้าน งบประมาณ (Money) จึงได้แนวทางการพัฒนากีฬาโดยเพื่อความ เป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา สรุปแนวทางได้ดังนี้

1. เบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมระหว่างเก็บตัวและเข้าร่วมการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนาควรจัดทำแผนงบประมาณรองรับการเก็บตัวฝึกซ้อมและเข้าร่วม การแข่งขัน การหาผู้สนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (2552)

กล่าวว่า ทรัพยากรทางการเงินจากเอกชนหรือสาธารณชนในท้องถิ่นที่สนับสนุนมีส่วนสำคัญยิ่ง เช่น ผู้ที่มีชื่อเสียงทางธุรกิจ นักการเมือง บุคคลสำคัญ บริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งให้ทุนในการสนับสนุนการจัดการแข่งขันให้ทุนงบประมาณในการเก็บเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬา ให้การสนับสนุนเป็นประจำ หรือเฉพาะกิจล้วนมีส่วนสำคัญต่อสมาคมกีฬา องค์การกีฬาทั้งสิ้น และสอดคล้องกับ พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์ (2550) กล่าวว่า งบประมาณมีความสำคัญและเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ปัจจุบันมีการจัดทำโครงการ 1 วิทยาเขต 1 ชนิดกีฬา เพื่อช่วยรองรับการใช้งบประมาณในการเก็บตัวและส่งเข้าร่วมการแข่งขันอยู่ในระหว่างการดำเนินการเขียนแผนเนื่องจากการจัดทำโครงการต้องมีการวางแผนเพื่อใช้งบประมาณให้เกิดประโยชน์ต่อสถาบันการพลศึกษาและนักกีฬามากที่สุด

2. การสนับสนุนการส่งเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศ

แนวทางการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาควรสนับสนุนและจัดทำเกณฑ์การคัดเลือกพิจารณา นักกีฬาที่มีคุณสมบัติและจัดทำโครงการเข้าร่วมการแข่งขันในต่างประเทศร่วมกับสมาคมกีฬาโยโดแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์กับประเทศที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับมติของคณะกรรมการ จัดทำแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ (2550 - 2554) ซึ่งมีแนวทางว่า ส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันหรือเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการพัฒนามาตรฐานแก่นักกีฬา ให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์มากขึ้น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2551)

ด้านวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material) พบว่า สนามฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาโยโดเป็นการเฉพาะมีปัญหามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.41 รองลงมาคือ สนามฝึกซ้อมได้มาตรฐานและความเหมาะสมของสถานที่ฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.39 อาจเนื่องมาจากงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากสถาบันการพลศึกษามีจำนวนจำกัดและเป็นไปตามระเบียบการจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ เนื่องจากระเบียบกำหนดราคาอุปกรณ์ไม่สอดคล้องกับราคาตลาดทำให้การจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ของนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ซึ่งสอดคล้องกับ (สมพงษ์ เกษมสิน. 2526) กล่าวว่า วัสดุ อุปกรณ์ ซึ่งนับรวมถึงอาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้ผลสมบูรณ์เป็นการบริหารอย่างแท้จริงและให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญกีฬาโยโดเกี่ยวกับสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโด ด้านวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Material) จึงได้แนวทางการพัฒนากีฬาโยโด

1. มีสนามฝึกซ้อม สำหรับนักกีฬาโยโดเป็นการเฉพาะ

แนวทางการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาควรกำหนดแผน จัดสรรงบประมาณในการสร้างโรงยิมส്യูโดหรือสนามโยโดโดยเฉพาะให้กับวิทยาเขตที่มีกีฬาโยโด ซึ่งสอดคล้องกับ สมปอง จันทรี (2545) กล่าวว่า สถานที่ตั้งสนามต้องอยู่ในที่ตั้งที่มีบรรยากาศเหมาะสมกับกีฬานั้น ๆ และสอดคล้อง

กับ เทพประสิทธิ์ กุล-ธวัชวิชัย. (2546) ที่กล่าวว่า สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งสำหรับการฝึก หรือ การเตรียมนักกีฬาซึ่งเป็นหน้าที่ของบุคคลในทีม จะต้องจัดเตรียมให้สามารถใช้ได้ดี ซึ่งได้แก่ สถานที่ สนาม อุปกรณ์ รวมถึงห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องน้ำ ฯลฯ ตลอดจนเครื่องมือ ที่คิดทำขึ้นพิเศษสำหรับการฝึกนักกีฬาให้พัฒนาเร็วขึ้นหรือพัฒนาไปไกลกว่าทีมอื่นจึงจะทำให้ประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2553) กล่าวว่า ควรมีการจัดโครงสร้างพื้นฐาน สถานที่กีฬา วัสดุอุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมกีฬา ได้แก่ อาคารกีฬา สนามกีฬา ศูนย์สมรรถภาพกาย อุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการฝึกซ้อมกีฬาของนักกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่จำเป็น

2. มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันอย่างเพียงพอต่อนักกีฬา

แนวทางการพัฒนาสถาบันการศึกษาควรจัดงบประมาณในการสนับสนุนซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันของนักกีฬาให้ตรงกับราคาตลาด ปรับระเบียบเรื่องของราคาชุดแข่งขัน แบ่งชุดฝึกซ้อมกับชุดแข่งขันออกเป็น 2 แบบ เนื่องจากชุดแข่งขันต้องได้มาตรฐานตามกติกาสากล การจัดหาผู้สนับสนุนจากภายนอก เช่น ชมรมผู้ปกครอง องค์กรท้องถิ่น หน่วยงานต่าง ๆ ในการซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อมและแข่งขันให้เพียงพอต่อนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ (ประจักษ์ ทองแจ่ม. 2549) กล่าวว่า ในการเตรียมทีมให้มีความพร้อมมากที่สุดนั้นไม่ว่าจะเป็นในระยะเวลาในการฝึกซ้อมและก่อนการแข่งขันนั้นจะต้องมีการเก็บตัวนักกีฬาเพื่อเตรียมความพร้อมของทีม สถานที่ในการเก็บตัวนักกีฬาพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะทำให้ทีมความพร้อมมากที่สุด

ด้านการจัดการ (Management) พบว่าการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากลมีปัญหามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.55 รองลงมาคือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 3.45 อาจเนื่องมาจากกีฬาฟุตบอลได้มีการพัฒนา กฎ กติกา การเล่นต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ผู้ฝึกสอนจึงควรจะต้องจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยตามมาตรฐานสากลเพื่อประโยชน์ต่อตัวนักกีฬาและผู้ฝึกสอนในการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับ บรรณสิทธิ สิทธิบรรณกุล (2548) กล่าวว่า การจัดการกีฬา คือ การดำเนินงานหรือกิจกรรมทางการกีฬาอย่างมีกระบวนการและการวางแผน ภายใต้เงื่อนไขของปัจจัย ข้อจำกัด และทรัพยากรที่มีอยู่ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านั้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบกับความร่วมมือจากบุคลากรในองค์กรที่มีการจัดแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามความรู้ความสามารถและความเหมาะสมของบุคลากรนั้นๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ตั้งไว้ ซึ่งถ้าผู้ฝึกสอนไม่ปรับโปรแกรมการฝึกซ้อมให้เท่าทันสมัยตามกติกาสากล อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผลการแข่งขัน เพราะกฎ กติกาที่เปลี่ยนไปอาจมีความผิดถึงขั้นปรับแพ้ได้รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆในการฝึกซ้อมก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อมอาจช่วยลดระยะเวลาการฝึกซ้อมแต่ได้ผลเท่ากันกับการฝึกที่ไม่มีอุปกรณ์ช่วย ซึ่งอาจทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญกีฬาโยโดเกี่ยวกับสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโด ด้านการจัดการ (Management) จึงได้แนวทางการพัฒนากีฬาโยโด

1. การจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมที่ทันสมัยมีมาตรฐานตามกติกาสากล

แนวทางการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาแต่ละวิทยาเขตควรส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรม พัฒนาความรู้ที่มีอยู่ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นและเท่าทัน ตามกติกาสากลของสหพันธ์ยูโดนานาชาติ (IJF) และเข้าร่วมอบรมการพัฒนากรรมการผู้ตัดสินให้มีความรู้และสามารถอธิบายให้นักกีฬาได้เข้าใจในเรื่องของกติกาที่เป็นปัจจุบัน ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาต้องมีการพัฒนาไปพร้อมๆกันเพื่อรองรับการฝึกและการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของกติกาหรือรูปแบบการเล่นของกีฬาโยโด ซึ่งสอดคล้องกับ พินิจ กุลละวณิชย์ (2539) นักกีฬาจะเป็นเลิศทางกีฬาได้นั้น ขึ้นอยู่ที่ได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ

2. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการฝึกซ้อม

แนวทางการพัฒนาสถาบันการพลศึกษาในแต่ละวิทยาเขตควรจัดทำแผนรองรับการจัดซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกซ้อม สิ่งอำนวยความสะดวกที่จะนำมาใช้ในการฝึกซ้อม ผู้ฝึกสอนต้องมีความชำนาญและเชี่ยวชาญในอุปกรณ์นั้น ๆ เพื่อให้อุปกรณ์นั้นเกิดประสิทธิภาพมากที่สุดและใช้ได้อย่างถูกวิธี ซึ่งสอดคล้องกับ สมปอง จันทรี (2545) กล่าวว่า สถานที่ตั้งสนามต้องอยู่ในที่ตั้งที่มีบรรยากาศเหมาะสมกับกีฬานั้น ๆ และสอดคล้องกับ เทพประสิทธิ์ กุล-ธวัชวิชัย. (2546) ที่กล่าวว่า สถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งสำหรับการฝึก หรือ การเตรียมนักกีฬาซึ่งเป็นหน้าที่ของบุคคลในทีม จะต้องจัดเตรียมให้สามารถใช้ได้ดี ซึ่งได้แก่ สถานที่ สนาม อุปกรณ์ รวมถึงห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องน้ำ ฯลฯ ตลอดจนเครื่องมือ ที่คิดทำขึ้นพิเศษสำหรับการฝึกนักกีฬาให้พัฒนาเร็วขึ้นหรือพัฒนาไปไกลกว่าทีมอื่นจึงจะทำให้ประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยดังนี้

จากผลการศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา โดยใช้ทฤษฎีหลักการบริหารจัดการ 4M ประกอบด้วย บุคลากร (Man) , งบประมาณ (Money) , วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Material) , การจัดการ (Management) ในการศึกษาสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาโยโดเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา เพื่อให้ได้สภาพปัญหาที่แท้จริงแล้วนั้น จึงนำสภาพปัญหามากที่สุดและรองลงมาในแต่ละด้านไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญกีฬาโยโด ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการทีมกีฬาโยโดและสร้างผลงานและชื่อเสียงให้กับสถาบันมาอย่างต่อเนื่อง และมีความเกี่ยวข้องกับกีฬาโยโดไม่ต่ำกว่า 5 ปี เพื่อหาแนว

ทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษา ดังนั้นสถาบันการศึกษา โรงเรียนกีฬา และหน่วยงานอื่น ๆ สามารถนำแนวทางการพัฒนากีฬาไปใช้พัฒนากีฬาให้มีความเป็นเลิศในหน่วยงานของท่านได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรแยกสถานะ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ออกจากกัน เนื่องจากแต่ละสถานะจะมีมุมมองของสภาพปัญหาต่างกัน
2. ควรสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถเฉพาะด้านแตกต่างกัน
3. ควรศึกษาสภาพปัญหาโดยใช้วิธีการที่หลากหลายมากกว่านี้

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำของ สกสค.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2553). **แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ พ.ศ. 2553 – 2559**. กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำของ สกสค.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. **แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554)**
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2551). **แผนพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้บริหารสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2551-2554**. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2552). **การจัดแนวทางในการพัฒนานักกีฬาเป็นเลิศ (ขั้นตอนที่ 2-3)**. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- เกื้อ ชูศรี. (2543). **รูปแบบการบริหารองค์การกีฬาของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โกศล รอดมา. (2557). **ยุทธศาสตร์ของศูนย์กีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการพลศึกษา**. วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา.
- ชนิตา รัชพลเมือง. (2532). **การศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- เฉลียว พิมพ์พันธุ์. (2552). **ยูโด**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชัชวิทย์ พุ่มสงวน. (2555). **การบริหารจัดการสโมสรฟุตบอลอาชีพที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทย**
- ชาญชัย สุขสุวรรณ. (2552). **ยูโดและศิลปะป้องกันตัวเบื้องต้น**. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- दनัย ยาหอม. (2538). **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง**. ปริญญา
นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ถกลศักดิ์ หังสาจล. (2554). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 38. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธงชัย สันติวงษ์ (2543). องค์การและการจัดการ ทันสมัยยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
ธวัชชัย กาญจนะทวีกุล. (2542). ยูโด. กรุงเทพฯ: ชนนิยม.
- เทพประสิทธิ์ กุลธวัชชัย. (2544). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเจริญ ลิธีระ. (2542). ผลของการฝึกพลัยโอเมตริกที่มีต่อความสามารถในการทุ่มของนักกีฬา-
ยูโด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ปรางทิพย์ ยวนานนท์. (2552). การจัดการกีฬา. กรุงเทพฯ: อินฟอร์เมชั่น แอนด์ พับลิเคชั่น.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). การพัฒนากีฬาชาติ:
การศึกษาประสิทธิผลของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง.
ปริญญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสงค์ สุระพล. (2557). ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จ ของนักกีฬาเยาวชนทีมชาติไทย.
วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา.
- ปฏิพล แสงวิเศษ. (2557). การศึกษาเปรียบเทียบแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติของประเทศไทยและ
อังกฤษ. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประจักษ์ ทองแจ่มใส. (2549). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลหญิงเพื่อเข้าร่วมการ
แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 33. วิชานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. (2550). การคลังรัฐบาลและการคลังท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- พินิจ กุลละวณิชย์. (2539). Thai Delegation. กีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน ครั้งที่ 9.
- รัชณี ขวัญบุญจัน. (2551). การศึกษาความต้องการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนา
ศักยภาพสู่ความเป็นเลิศของนักกีฬาทีมชาติไทย. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์
การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- รำไพ ศูนย์จันทร์. (2556, กันยายน - ธันวาคม). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศของนัก
กีฬายิมนาสติก .วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา
- ไรแมน บุญถม. (2557). รูปแบบการพัฒนานักกีฬามวยสู่นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นทีมชาติไทย.
วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา.

วัชรระ คำเพ็ง. (2537). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหา
บัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรุติ เดชวิถี. (2555). **การจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในมหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการจัดการทางการกีฬา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ และโกศล มีคุณ. (2551). **การศึกษาสถานะภาพการดำเนินงานเกี่ยวกับผู้
ที่มีความสามารถพิเศษด้านการศึกษาของประเทศไทย.** สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพ
และนวัตกรรมการเรียนรู้ (สสอน.) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้
(องค์การมหาชน).ม.ป.ท.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2550). **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร.** กรุงเทพฯ:
ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

สมปอง จันทรี. (2544). ความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการศูนย์กีฬา สนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต (การจัดการทางกีฬา). มหาวิทยาลัยมหิดล.บัณฑิตวิทยาลัย.

สมพงศ์ เกษมสิน. (2526). **การบริหาร.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุพิตร สมานีโต. และคณะ (2547). **แนวทางการพัฒนานักกีฬาอาชีพภายใต้การสนับสนุนและ
ส่งเสริมของภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบ กรณีศึกษากีฬาเทนนิสอาชีพและกีฬา
ฟุตบอลอาชีพ. วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 1.**

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2540). **จิตวิทยาการกีฬากับการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ.** วารสาร
วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา

สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี.

อนันต์ อัดชู. (2536). **หลักการฝึกกีฬา.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

อาพัทธ์ เตียวตระกูล. (2548). การวิเคราะห์สัมฤทธิ์ผลของการบริหารองค์กรกีฬาของมหาวิทยาลัย
รัฐและเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรทัตต์ อัครกะพู่. (2551). **ปัญหาการ ฝึกซ้อมยูโดในโรงเรียนกีฬาสังกัดสำนักงานพัฒนาการ
กีฬากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.** สารนิพนธ์ (วิทยาศาสตร์การ-กีฬา)
คณะวิทยาศาสตร์-การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอนก ทิพย์รักษ์. (2546). แนวทางการพัฒนาฟุตบอลทีมชาติไทยสู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545-2555). ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

A.P.D. Hala Nabil Yahiya. (2010). Effectiveness of the Falun Dafa exercises on some psychological skills, and the level of performance in the sport of judo. Faculty of physical Education Port Said, Suez Canal University, Egypt

Michael Jeremy Callan. (2008). ELITE SPORT AND EDUCATION SUPPORT SYSTEMS: A CASE STUDY OF THE TEAM BATH JUDO PROGRAMME AT THE UNIVERSITY OF BATH. A thesis submitted for the degree of Doctor of Philosophy. University of Bath School for Health.

Laurentiu Bocioaca. (2014). Technical and Tactical Optimization Factors in Judo. National University of Physical Education and Sport, Str. Constantin Noica, No140, Bucharest, Romania.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒราชภัฏเชียงใหม่

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- ชื่อ ดร. ศักดิ์ อินทร์พิรุฑ

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สถานที่ทำงาน ภาควิชาบัณฑิตศึกษารองคณะบดีคณะศิลปศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร
- ชื่อ นายสลักเกียรติ ชุมพรพันธุ์

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สถานที่ทำงาน ภาควิชาบัณฑิตศึกษาคณะศิลปศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่
- ชื่อ ดร.ศราวุธ ชัยวิจิต

ตำแหน่ง อาจารย์

สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา สาขาวิชาการจัดการกีฬาและนันทนาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	6
การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	12
กีฬเพื่อความเป็นเลิศ	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
งานวิจัยในต่างประเทศ	28
งานวิจัยในประเทศ	29
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	64
วิธีดำเนินการวิจัย	64
สรุปผลการวิจัย	65
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	78
ภาคผนวก ก	79
ภาคผนวก ข	88
ประวัติผู้วิจัย	92

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฟุตบอลของสถาบันการพลศึกษา	48
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาแต่ละด้าน	50
4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ด้านบุคลากร (Man)	51
4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ในด้านงบประมาณ (Money)	52
4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ในด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Material)	53
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ในด้านการจัดการ (Management)	54
4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการพัฒนากีฬาฟุตบอลเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา	55